

ख्रीष्टमा एक अर्का

Steve Flatt

परिचय

ख्रीष्टको सुसमाचारको आज्ञाकारिताद्वारा मुक्ति पाएकाहरू

- येशू पवित्र आत्माद्वारा स्त्रीबाट जन्मनुभएको परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो, मानिसको रूपमा सबै पक्षमा परीक्षामा परेर मानिसको बीचमा बस्नुहुन्थ्यो तर पाप नगरी, मानिसको पापको प्रायश्चित्तको रूपमा आफ्नो शारीरिक शरीर दिनुभयो, मृत्यु र चिहानबाट बौरी उठ्नुभयो, धेरैले देखेका थिए। उहाँको नजिकका व्यक्तिहरू सहित, र त्यसपछि पृथ्वीमा आउनु अघि उहाँको निवासमा फर्कनुभयो।
- बुझेका छन् र उनीहरूले सुनेका कुरामा विश्वास राख्छन्।
- आत्मको पापपूर्ण जीवनबाट आज्ञाकारी जीवनमा परिवर्तन भयो।
- लाज नमानेर, तिनीहरूको विश्वास स्वीकार गरे कि येशू नै परमेश्वर हुनुहुन्छ, ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जो मुक्तिको एक मात्र बाटो हो।
- ख्रीष्ट हाम्रा पापहरूको लागि मर्नुभयो जस्तै पापको सांसारिक जीवनलाई मारेर मर्नुभयो।
- तिनीहरूका सबै पापहरूको क्षमा र दयाको लागि परमेश्वरलाई खोजे।
- पानीको चिहानमा डुबाएर दफन गरियो, ख्रीष्टको दफनको प्रतिनिधित्व गर्दै।
- ख्रीष्ट आफ्नो चिहानबाट बौरी उठेझैं पानीको चिहानबाट उठ्नुभयो।
- ग्यारेन्टी, निक्षेपको रूपमा पवित्र आत्मा प्राप्त भयो।
- ख्रीष्टको शरीरमा नयाँ क्रिश्चियन बन्न परमेश्वरद्वारा थपियो
- येशू र प्रेरितको शिक्षामा बाँच्न जारी राख्नुहोस्

ख्रीष्टको मण्डलीमा थपिएका सबै एक हुन र ख्रीष्ट र उहाँका शिक्षाहरूमा एकताबद्ध शरीरको रूपमा काम गर्ने हो।

एक अर्कालाई स्वीकार गर्नुहोस्

यो शनिबार रात हो; चर्च भवन सबै सजाइएको छ। फूलहरू बाहिर छन्। दुलहा र प्रचारक अगाडि तल छन्। दुलहीहरू एक पटकमा, सुन्दर लुगा लगाएर आउँछन्। त्यसपछि झंकारहरू प्रस्ताव गरेपछि, दुलही आउँछन्। उनी लङ्गडा छिन्, उनको लुगा हिलो र च्यातिएको छ, उनको नाक रगत बगिरहेको छ, र उनको कपाल पूरै ठाउँबाट बाहिर छ। जब उनी गलियारेमा आइपुग्छ, कसैले कानाफूसी गर्छ जहाँ तपाईंले सुन्न सक्नुहुन्छ: "के तपाईं पत्याउन सक्नुहुन्छ? उनी फेरि लड्दै छिन्। पक्कै पनि, ऊ यो भन्दा राम्रोको योग्य छ।"

त्यो कथा धेरै स्थानीय चर्चहरूको दृष्टान्त हो। झगडा गर्ने दुलही भन्दा कुरूप केहि छैन। येशू ख्रीष्ट त्यो भन्दा राम्रो योग्य हुनुहुन्छ, विशेष गरी उहाँको दुलहीबाट। दुलही वा ख्रीष्टको शरीरको कुरा गर्दा पारिवारिक झगडा कुनै खेल होइन।

"एक अर्कालाई स्वीकार गर्नुहोस्।" (रोमी 15:7) यदि तपाईंको मण्डली एक स्वस्थ र बढ्दो विश्वासीहरूको शरीर बन्न गइरहेको छ भने, तपाईंले एकअर्कालाई कसरी स्वीकार गर्ने भनेर सिक्नुपर्छ। त्यो अवधारणा हाम्रो प्रभुको मनमा गहिरो जरा गाडिएको छ।

यदि तपाईंलाई थाहा थियो कि तपाईं मर्नुहुन्छ, भोलि यस पटक, तपाईं आज के गर्नुहुन्छ? त्यहाँ सबै प्रकारका जवाफहरू हुन सक्छन्, तर के तपाईं प्राथमिकताहरूमा ध्यान दिनुहुन्छ? के तपाईंलाई लाग्दैन कि तपाईंले आफ्नो समय सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कामहरूमा खर्च गर्नुहुन्छ?

उहाँको क्रूसको पूर्वसन्ध्यामा, येशूको प्राथमिकता प्रार्थनामा समय बिताउनु र उहाँका विश्वासीहरूको एकताको लागि प्रार्थना गर्नु थियो। "तिनीहरू सबै एक हुन सक्छन्। पिता, जसरी तपाईं ममा हुनुहुन्छ र म तपाईंमा छु। तिनीहरू पनि हामीमा रहोस्, ताकि संसारले विश्वास गरोस् कि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको हो। मैले तिनीहरूलाई महिमा दिएको छु। मलाई दिनुभयो, ताकि तिनीहरू एक हुन सक्छन् जसरी हामी एक छौं: म तिनीहरूमा र तपाईं ममा।" सुन्नुहोस्, "तिमीहरूले मलाई पठाउनुभएको छ र तपाईंले जस्तै तिनीहरूलाई प्रेम गर्नुभयो भनेर संसारलाई थाहा दिन उनीहरूलाई पूर्ण एकतामा ल्याइयोस्। मलाई प्रेम गरेको छ।" (यूहन्ना १७:२१-२३)

त्यो कथनको अन्तिम भागमा येशूले प्रार्थना गर्नुभयो; म चाहन्छु कि ममाथि विश्वास गर्नेहरू एक होस् ताकि संसारले थाहा पाऊन् कि तपाईंले मलाई पठाउनुभयो। विश्व सुसमाचार प्रचारको लागि येशूको मास्टर प्लानमा एकता मुख्य तत्व हो। मानिसजाति यस्तो विसंगतिमा बाँच्दछ कि येशूलाई थाहा थियो कि उहाँको मण्डलीको दृष्ट्यात्मक एकता परमेश्वर संसारमा हुनुहुन्थ्यो र उहाँले संसारलाई येशू ख्रीष्टद्वारा आफूसँग मिलाप गर्दै हुनुहुन्थ्यो भन्ने प्रमाणित गवाही हुनेछ। एकता विश्व सुसमाचारको आधार हो। तपाईंलाई थाहा छ प्रारम्भिक मण्डली सुरु भएको थियो, यो ठीक तरिकाले काम गर्यो। "सबै विश्वासीहरू सँगै थिए र सबै कुरा साझा थिए।" (प्रेरित २:४४) "हरेक दिन तिनीहरू

मन्दिरको चोकमा भेला हुन थाले।" (प्रेरित २:४६) "सबै विश्वासीहरू हृदय र दिमागमा एक थिए। कसैले पनि आफ्नो कुनै पनि सम्पत्ति आफ्नो हो भनी दाबी गरेन,

प्रारम्भिक क्रिस्चियनहरूले "परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै र सबै मानिसहरूको अनुग्रहको आनन्द उठाइरहेका थिए। र प्रभुले तिनीहरूको सङ्ख्यामा दिनहुँ जो मुक्ति पाइरहेका थिए।" (प्रेरित २:४७) सिद्धान्त स्पष्ट छ। जहाँ वास्तविक एकता हुन्छ, त्यहाँ विकास हुन्छ। त्यसैकारण येशूले यसको लागि धेरै कडा प्रार्थना गर्नुभयो, र त्यसैकारण शैतानले यसलाई यति कठोर रूपमा लड्छ।

रोमको पहिलो शताब्दीको चर्च यरूशलेमको चर्च जस्तो थिएन। रोमको मण्डली यरूशलेमको जस्तो एकरूप थिएन। होइन, रोमको यो चर्च अन्यजातिहरू र यहूदीहरूको हाइब्रिड फेलोशिप थियो जसले समस्याहरू निम्त्यायो।

1. विभिन्न संस्कृतिका मानिसहरूले शरीरमा ल्याएका विभिन्न विचारहरूमा तनाव। कुनै पनि समय तपाईंसँग मानिसहरूको विविध समूह छ, तपाईंसँग विभिन्न विचारहरू हुनेछन्, र यसले तनाव सिर्जना गर्नेछ। इतिहास भरि अधिकांश समय, रोम को मामला जस्तै थियो, यो सामान्यतया विचार मामिलाहरूको रूपमा यो सिद्धान्तको मामिलाहरू छैन।

समस्याको जड यो थियो कि अधिकांश ईसाईहरू अन्यजातिहरू थिए, र बहुसंख्यकको रूपमा, तिनीहरू आफ्नो तरिकाले काम गर्न चाहन्थे। उल्टो पक्षमा यहूदीहरूले भनिरहेका थिए "तर हामी लामो समयदेखि परमेश्वरको करारका मानिसहरू हौं; हामीले आफ्नो तरिकाले काम गर्नुपर्छ।" कसैले यस्तो कुरा गरेको सुन्नु भएको छ ? वा भन्नुहोस् "म यस चर्चमा वर्षौंदेखि छु। यदि तपाईंलाई हामीले यो वा त्यो गर्ने तरिका मनपर्दैन भने, कतै जानुहोस्।" त्यो मानसिकता एक धेरै, धेरै सानो चर्चको लागि एक नुस्खा हो। अहिले रोममा के भइरहेको छ। यो प्रमुख सिद्धान्तमा एक तनाव छैन।

तिनीहरू ख्रीष्टको ईश्वरत्वको बारेमा बहस गर्दैनन् जसरी तिनीहरू कोलोसमा थिए। तिनीहरू प्रायश्चित्तको पर्याप्तताको बारेमा कुरा गर्दैनन्। तिनीहरू गलातियामा जस्तै प्रेरितहरूको अख्तियारको बारेमा बहस गर्दैनन्। तिनीहरू बप्तिस्माको भूमिकाको बारेमा बहस गर्दैनन्। तिनीहरू कोरिन्थमा जस्तै प्रभुको भोजको दुर्व्यवहार वा बेवास्ताको बारेमा कुरा गरिरहेका छैनन्। त्यहाँ विभिन्न संस्कृतिहरू भएका विभिन्न विचारहरूमा मात्र तनाव छ।

निम्नले देखाउँछ कि यी विचारहरू मध्ये कति मामूली थिए। "विवादित मामिलाहरूमा निर्णय नगरी जसको विश्वास कमजोर छ उसलाई स्वीकार गर्नुहोस्।

- एउटा मानिसको विश्वासले उसलाई सबै खाने अनुमति दिन्छ, तर अर्को मानिस, जसको विश्वास कमजोर छ, तरकारी मात्र खान्छ। सबै कुरा खाने मानिसले नखानेलाई हेल्नु हुँदैन, र सबै कुरा नखाने मानिसले गर्ने मानिसलाई दोष दिनु हुँदैन, किनभने परमेश्वरले उसलाई स्वीकार गर्नुभएको छ। अरूको दासलाई न्याय गर्ने तिमी को हो? आफ्नै मालिकको सामु ऊ खडा हुन्छ वा लड्छ। अनि उ उभिनेछ, किनकि परमप्रभुले उसलाई खडा गर्न सक्षम हुनुहुन्छ।
- एकजना मानिसले एउटा दिनलाई अर्को दिनभन्दा बढी पवित्र ठान्छ; अर्को मानिसले हरेक दिनलाई समान ठान्छ। प्रत्येकले आफ्नो मनमा पूर्ण विश्वस्त हुनुपर्छ। जसले एक दिनलाई विशेष मान्छ उसले प्रभुलाई गर्छ। जसले मासु खान्छ, उसले प्रभुलाई खान्छ, किनकि उसले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छ। र जो टाढा रहन्छ, उसले प्रभुलाई गर्छ र परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छ।" (रोमी 14:1-6)

के तपाईं तिनीहरूको बारेमा असहमत दुई मुद्दाहरू देख्नुहुन्छ?

- के हामीले मासु खानुपर्छ? स्पष्ट रूपमा, सन्दर्भले मासु मूर्तिहरूलाई बलिदान गरिएको हुन सक्छ। के हामीले कुनै पनि मासु छोएर अगाडि बढेर तरकारी खानु हुँदैन?

ख. के हामीले केही दिनहरूलाई विशेष दिनको रूपमा मनाउन सक्छौं जुन हामीले पवित्र दिनको रूपमा बिदाको रूपमा मनाउन चाहन्छौं? तिनीहरू तर्क गर्छन् र तनाव बढ्छ, "मलाई लाग्छ कि म यो खान सक्छु।" "होइन, मलाई लाग्दैन कि तपाईं त्यो खान सक्नुहुन्छ।" "मलाई लाग्छ कि हामी यो दिन मनाउन सक्छौं।" "होइन, मलाई लाग्दैन कि तपाईं त्यसो गर्न सक्नुहुन्छ।"

मुद्दाहरू धेरै महत्त्वपूर्ण छैनन्। के महत्त्वपूर्ण छ भने येशूले प्रार्थना गर्नुभएको एकता रोमी इसाईहरूले शान्तिमा सँगै बस्न सिकेनन् भने त्यो एकतालाई नष्ट गर्न सक्छ। त्यसैले तिनीहरूले समस्या बुझिसकेपछि पावलले तिनीहरूलाई बाँच्नका लागि सिद्धान्तहरू दिन्छन्। यी उही सिद्धान्तहरू हुन् जुन उहाँले हामीलाई बाँच्न चाहनुहुन्छ। "त्यसैले हामी एकअर्काको न्याय गर्न बन्द गरौं। बरु, आफ्नो भाइको बाटोमा कुनै बाधा वा बाधा नहोस् भनेर मन बनाओ।" (रोमी 14:13) "त्यसैले हामी सबै प्रयास गरौं" (मैले मेरो बाइबलमा रेखांकित गरेको छु) "शान्ति र पारस्परिक उन्नतिमा डोर्याउने सबै प्रयास गरौं।" (रोमी १४:१९)

यो गर्नु भन्दा सजिलो छ किनभने शैतानले चीजहरूलाई उत्तेजित राख्न गइरहेको छ। उसले प्रतिस्पर्धा, ईर्ष्या, शंका र अविश्वास जस्ता हतियारहरू प्रयोग गर्नेछ। उसले रोमको चर्चको लागि मात्र होइन, तर कुनै पनि मण्डलीलाई एकअर्काको न्याय गर्न र एकअर्काको हात्रबाट जोगाउन अत्यन्तै गाह्रो बनाउनेछ। पृथ्वीमा हामी ती सिद्धान्तहरूमा कसरी बाँच्ने छौं? हामी कसरी स-साना कुराहरूको बारेमा,

परमेश्वरको वचनभन्दा बाहिर जाने कुराहरूको बारेमा एकअर्कामा निर्णयहरू गर्न छोड्ने छौं, केवल मेरो विचारले तपाईंको विचारलाई पद गर्दछ? पृथ्वीमा हामी कसरी शान्ति र पारस्परिक उन्नतिको लागि नेतृत्व गर्ने सबै प्रयास गर्न जाँदौंछौं?

2. एउटै मन वा हृदयको हुनुहोस्। हामी ख्रीष्टियनहरू बीच एकता कायम राख्न जाँदौंछौं भन्ने एउटै मन वा हृदय हुनु हो। "धैर्य र प्रोत्साहन दिनुहुने परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्ट येशूलाई पछ्याउँदा तिमीहरूमाझ एकताको भावना दिऊन्।" (रोमी १५:५) "ताकि एउटै हृदयले (नयाँ अमेरिकी मानकले भन्छ "एउटै दिमागले" जुन समान भिन्नता हो) "एउटै हृदय र मुखले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका परमेश्वर र पिताको महिमा गर्न सक।" (v. 6) "त्यसोभए, एक अर्कालाई स्वीकार गर्नुहोस्, जसरी ख्रीष्टले तिमीहरूलाई स्वीकार गर्नुभयो, परमेश्वरको प्रशंसा गर्नको लागि।" (v. 7)

पावलले कोरिन्थीहरूलाई उही कुरा भने "भाइहरू हो, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँमा म तिमीहरूलाई अपील गर्दछु, कि तिमीहरू सबै एकअर्कासँग सहमत हुनुहोस् ताकि तिमीहरूका बीचमा कुनै फूट नहोस् र तिमीहरू होस्" (हेर्नुहोस्। यो) "मन र विचारमा पूर्ण रूपमा एकताबद्ध।" (१ कोरिन्थी १:१०)

यदि तपाईंको शरीरमा एकभन्दा बढी दिमागहरू छन् भने के तपाईं अराजकताको कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ? के तपाईं त्यहाँ दुईवटा दिमाग भएको कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ, एउटाले "मलाई खान मन लाग्छ?" अर्कोले भन्यो, "होइन, म खान चाहन्न।" एक जना भन्छन्, "मलाई लाग्छ म उठेर व्यायाम गर्न चाहन्छु।" अर्कोले भन्यो, "होइन, म थाकेको छु। मलाई लाग्छ म यहाँ केही बेर बस्छु।" के तिमी सोच्न सक्छौ? प्रश्न यो छ कि हामी कसरी एक दिमाग हुन सक्छौं? हामी कसरी "मनमा पूर्ण रूपमा एकताबद्ध" हुन सक्छौं, जब हामीलाई थाहा छ कि हामीसँग फरक विचार, निर्णय, प्राथमिकताहरू, र विभिन्न व्यक्तिगत विश्वासहरू छन्?

एउटै मन ख्रीष्टको मन हुनुपर्छ। "तिमीहरूमा यो मन होस् जुन ख्रीष्ट येशूमा पनि थियो।" के तिमीलाई याद छ? तपाईं भन्नुहुन्छ, "खै, कस्तो दिमाग थियो?" (फिलिप्पी २:५) उहाँले हामीलाई यसो भन्नुभयो, "जसले स्वभाविक रूपमा परमेश्वर भएकोले, परमेश्वरसँगको समानतालाई समात्नुपर्ने कुरा ठानेनन्, तर सेवकको स्वभाव लिएर आफूलाई केही पनि बनाएनन्। मानिसको प्रतिरूपमा बनाइयो। र मानिसको रूपमा देखा परेर, उहाँले आफैलाई नम्र बनाउनुभयो र मृत्युको लागि आज्ञाकारी हुनुभयो - क्रूसमा मृत्यु पनि!" (फिलिप्पी २:६-८) त्यो मन हो।

तर, एक अर्कासँग एउटै मन हुनुको अर्थ के हो? यसको अर्थ ख्रीष्टको उस्तै निःस्वार्थ त्याग गर्ने मन हुनु हो जसले मृत्युको बिन्दुसम्म पनि अरूलाई आफूभन्दा अगाडि राख्छ। त्यो आदेश हो।

यदि हाम्रो मानसिकताको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण भाग हो भने हामी कति कुराहरूको बारेमा बहस गर्नेछौं: म तिमीलाई धेरै माया गर्छु कि म खुशीसाथ तिमी लागि मर्छु? के तपाईं मान्नुहुन्छ कि यसले तुच्छ तर्कहरू कमजोर हुन सक्छ? म तिमीलाई धेरै माया गर्छु म तिमी लागि मर्छु। एकता सबै विचारमा पूर्ण सहमतिको परिणाम होइन। तिनीहरू रोममा कहिल्यै आइपुगेनन्, तिनीहरूमध्ये केहीले अझै पनि ती दिनहरू मनाए र केहीले गरेनन्। तिनीहरूमध्ये केहीले अझै पनि तरकारी खाए र अरूले मासु खाए। यो सबै विचारमा पूर्ण सहमतिको परिणाम होइन। एकता भनेको दुई व्यक्तिले एकअर्काको चासोलाई आफ्नो भन्दा अगाडि राख्नुको परिणाम हो, र यो एक मात्र तरिका हो यो कहिल्यै हुनेछ। "तिमी एउटै दिमागको हो" को मतलब यो होइन कि तिमी मेरो मनको हुनुपर्छ वा म तिमी मनको हुनुपर्छ। यसको मतलब हामी सँगै ख्रीष्टको दिमाग साझा गर्छौं। पक्षका मुद्दाहरूमा हाम्रा विश्वासहरू सधैं सहमत हुँदैनन्, तर हामीलाई एकताबद्ध गर्ने ख्रीष्ट हामीलाई विभाजित गर्ने विचारहरू भन्दा ठूलो हुनुहुन्छ। क्रिस्चियन एकताको दण्डनीय गवाही भनेको हामी सबै उस्तै छौं भन्ने होइन तर हामी सबै समान नभए पनि हामी एक हौं।

पहिलो शताब्दीमा मण्डली यति राम्रोसँग बढेको कारण सबै अन्यजातिहरूलाई यहूदी बनाएर सबैजना उस्तै होस् भन्ने होइन। चर्चको बारेमा के अविश्वसनीय थियो, विशेष गरी रोमको चर्चहरू जस्तै कि यहूदीहरू संस्कृतिद्वारा यहूदीहरू रहे, अन्यजातिहरू अन्यजातिहरू रहे, तर इतिहासमा पहिलो पटक, तिनीहरूले एकअर्कालाई सभ्यताको साथ मात्र व्यवहार गरे। उनीहरू एकअर्कालाई परिवार जस्तै व्यवहार गर्थे। जसले गर्दा सारा संसार खडा भयो र भन्यो, "यी मानिसहरूलाई पृथ्वीमा के भइरहेको छ?" जवाफ थियो: येशू स्वर्गबाट आउनुभयो र तिनीहरूको जीवन परिवर्तन गर्नुभयो। येशूले प्रार्थना गर्नुभएको कुरा ठीक छ। वास्तविक एकता उहाँको लागि सबैभन्दा ठूलो गवाही हो र सुसमाचार प्रचारको लागि आधार हो। परमेश्वरको मण्डलीले त्यो सिद्धान्त र त्यो शक्तिको स्रोत सिक्न अत्यन्तै आवश्यक छ।

हामी मध्ये धेरै जसो सुनेर हुर्केका छौं, यदि तपाईंसँग कहिल्यै असहमति भएको छ भने, वास्तवमा त्यहाँ केवल तीनवटा सम्भावित परिदृश्यहरू छन्। तपाईं दुवै गलत हुन सक्नुहुन्छ, यो सम्भव छ, वा तपाईं मध्ये एक सही हुन सक्छ, र अर्को गलत। तर यदि तपाईं असहमत हुनुहुन्छ भने, तपाईं दुवै सम्भवतः दुवै सही हुन सक्दैन। आखिर, तपाईं असहमत हुनुहुन्छ। पावलले भने, "मलाई सुन्नुहोस् मण्डली, यदि यसले परमेश्वरको वचनलाई उल्लङ्घन गर्दैन भने, दुवै ठीक होस्।" उनले रोमीहरूलाई सोधे, "के तपाईं यो विशेष दिन मनाउन चाहनुहुन्छ? त्यो ठीक छ। तपाईं त्यो दिन मनाउन चाहनुहुन्छ? त्यो पनि ठीक छ। के तपाईं मासु खान चाहनुहुन्छ?" त्यो सबै ठीक छ। मासु खान मन लाग्दैन ? त्यो पनि ठीक छ।" उहाँले "परमेश्वरको प्रशंसा गर्नको लागि, ख्रीष्टले तपाईंलाई स्वीकार गर्नुभएझैं एक अर्कालाई स्वीकार गर्नुहोस्" भनी समाप्त गर्नुभयो।

त्यहाँ धेरै चीजहरू छन्, सबै कुरा होइन, तर यस संसारमा धेरै चीजहरू छन् जहाँ तपाईं फरक हुन सक्नुहुन्छ र तपाईं सबै गलत हुन सक्नुहुन्छ। त्यो सिक्न महत्त्वपूर्ण छ। रोमी १५:७ ले भन्छ, "त्यसोभए, जसरी ख्रीष्टले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नुभयो, त्यसरी नै एक अर्कालाई स्वीकार गर।"

तीन अभ्यासहरू:

1. शरीरलाई बाँध्न परमेश्वरका स्तरहरू प्रयोग गर्नुहोस् /

म यसमा स्पष्ट हुन चाहन्छु किनकि मलाई थाहा छ कि मैले स्वीकृतिमा जोड दिएको छु किनकि त्यो हाम्रो आदेशको प्रकृति हो। कसैले गलत मात्र सक्छ कि म एक प्रकारको laissez-faire को प्रचार गर्दैछु (निर्देशनबाट जानाजानी परित्याग), र सबै कुरालाई पापलाई चुनौती नदिने, झूटो शिक्षालाई कहिल्यै चुनौती नदिने मनोवृत्ति छोड्नुहोस् - गलत! बिल्कुल, स्पष्ट रूपमा गलत! परमेश्वरको वचनको एउटा प्रमुख कार्य भनेको हामीलाई ती कुराहरू न त विचार वा ऐच्छिक हो भनी बताइ हाम्रो सुरक्षा गर्नु हो। परमेश्वरले आफ्ना जनहरूबाट आज्ञाकारिताको आशा नगर्ने समय कहिल्यै आएको छैन। तर, परमेश्वरको वचनको शिक्षाभन्दा बाहिरका कुराहरू अरूलाई बाँध्न नदिनुहोस्। फरिसीहरूले त्यही गरे। यदि तपाईंले हालै म्याथ्यू, मार्क, लुका र जोनलाई पढ्नुभएको छैन भने, फिर्ता जानुहोस् र तिनीहरूलाई पढ्नुहोस् किनभने येशूको सबैभन्दा घिनलाग्दो टिप्पणीहरू न्यायवादी, कपटी, संकीर्ण विचारधाराको कानुनीताका लागि थिए जुन परमेश्वरको वचनभन्दा बाहिर गएको थियो। येशूले एक भन्दा बढी अवसरहरूमा भन्नुभयो, "तिमीहरूले परमेश्वरको वचनको खिल्ली उडाउँदैछौ।"

कुनै पनि पुस्तामा परमेश्वरका जनहरूले सामना गर्ने ठूलो खतराले बिस्तारै "गर्ने र नगर्ने" को प्रणाली जम्मा गरिरहेको छ जुन प्रायः परमेश्वरको वचनभन्दा बाहिर जान्छ। यो बाइबलीय भन्दा धेरै सांस्कृतिक छ। उदाहरणका लागि, वातानुकूलित दिन अघि भवनलाई चिसो बनाउन सञ्ज्यालहरू खुला थिए। यसले झिंगा प्रवेश गर्न अनुमति दिएको छ। झिंगालाई रोक्नको लागि दाखको रोटी र फलमाथि सेतो कपडाको ठूलो आवरण राखिएको थियो। समय बित्दै जाँदा भवन वातानुकूलित थियो, झ्यालहरू बन्द थिए र झिंगाको समस्या हुन छाड्यो। कसैले सोध्यो "हामीसँग त्यो टेबलक्लोथ टेबलमा कसरी छ?" कसैले जवाफ दियो "मलाई थाहा छैन। हामीले यसलाई किन हटाउदैनौ?" रोटीका तत्वहरू वा दाखको फलको बारेमा, वा कति पटक लिनु पर्छ भन्ने बारे कुनै तर्क थिएन। तर टेबलक्लोथको बारेमा ठूलो चिन्ताको साथ केहीले रोटी र दाखको फललाई ढाक्न नदिने कुरा धर्मशास्त्रीय नभएको तर्क गर्दै भने अरूले आवरण पूर्ण रूपमा नगण्य भएको तर्क गरे। असहमति यति ठूलो भयो कि उनीहरू अब एकसाथ भेट्न सकेनन्। तिनीहरूले ख्रीष्टको दिमागमा राख्न छोडे। तिनीहरू अब ख्रीष्टको मनमा एकताबद्ध थिएनन्।

पोशाक शैली, कपालको लम्बाइ, गाउनका लागि गीतहरूको प्रकार, र सयौं अन्य चीजहरूको बारेमा पनि यही कुरा भन्न सकिन्छ। तपाईंलाई ती चीजहरूमा तपाईंको विश्वास गर्न अनुमति छ। तर यदि तिनीहरू परमेश्वरको स्तरभन्दा बाहिर छन् भने, तिनीहरूलाई केवल आफैमा बाँध्नुहोस्। पावलले भनेका कुराहरू ठ्याक्कै यही हो, "तिमीले यी कुराहरूमा जे पनि विश्वास गर्छौ, आफू र परमेश्वरको बीचमा राख्नुपर्छ। धन्य त्यो मानिस जसले आफूलाई स्वीकार गरेको कुराद्वारा आफैलाई दोषी ठहराउँदैन।" (रोमी 14:22)

२. तपाईंको अधिकारलाई त्याग्रे अधिकार तपाईंको सबैभन्दा ठूलो अधिकार हो। येशू ख्रीष्टले हामीलाई स्वतन्त्र हुन बोलाउनुभयो। "त्यसोभए तपाईंले सत्य थाहा पाउनुहुनेछ, र सत्यले तपाईंलाई स्वतन्त्र पार्नेछ।" (यूहन्ना ८:३२) तर यदि तपाईंसँग विचारहरू छन् र तिनीहरू स्पष्ट रूपमा विचारहरू छन् कि तपाईंले दुःखी नभई कुनै कोठालाई अनुमति दिन सक्नुहुन्न भने, तपाईं 'स्वतन्त्र होइन तर आफ्नो विचारको दास हो। रोमी १४ सिकाउँछ कि एक परिपक्व क्रिश्चियनले शरीरको लागि सद्भावको खातिर परमेश्वरले तोकिएको वा बाध्य नगरेको विचार, अभ्यास, वा विश्वासमा दिनेछ। यो गर्न अस्वीकार असहमतिको लागि उत्प्रेरक हो।

"हामी जो बलियो छौं कमजोरहरूको असफलतालाई सहनु पर्छ र आफैलाई खुसी पार्नु हुँदैन।" (रोमी १५:१) कुनै पनि मण्डलीमा विभेद ल्याउने पहिलो कुरा स्वार्थ हो। म यो मेरो बाटो चाहन्छु जे भए पनि! पावल भन्छन्, "यसले तपाईंलाई चरित्र नदिनुहोस्।" साँच्चै परिपक्व क्रिश्चियनले महसुस गर्छ कि ऊसँग विकल्प छ, वास्तवमा विशेषाधिकार, आफ्नो अधिकार छोड्ने, अरूको अधिकारको लागि।

3. एकताको कुञ्जी शिष्यत्व हो /

"धैर्य र प्रोत्साहन दिनुहुने परमेश्वरले तिमीहरूलाई आपसमा एकताको आत्मा दिनुभएको होस्" (नोट) "जसरी तिमीहरूले ख्रीष्ट येशूलाई पछ्याउँछौ।" (रोमी १५:५) येशूले भन्नुभयो, "तिम्रो क्रस उठाउनुहोस् र आउनुहोस् र मेरो पछि लाग्नुहोस्।" क्रस बोक्ने मानिसहरू लड्दैनन्। तिनीहरू लड्दैनन् किनभने तिनीहरूको दिमागमा धेरै महत्त्वपूर्ण कुराहरू छन्।

यदि तपाईं येशू ख्रीष्टको चेला हुनुहुन्छ भने, तपाईं दिनहुँ आफैको लागि मर्दै हुनुहुन्छ, र यदि आत्म मर्दै हुनुहुन्छ भने, तपाईंले सानातिना मुद्दाहरूमा झगडा गर्नुहुन्न। "त्यसो भए, जसरी ख्रीष्टले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नुभयो, त्यसरी नै एक अर्कालाई ग्रहण गर।" यदि हाम्रो ध्यान ख्रीष्टमा थियो र उहाँलाई नचिनेको संसारमा उहाँलाई साझा गर्ने हो भने हामी कत्तिको एकताबद्ध हुन सक्छौं भन्ने कुराले हामीलाई छक्क पर्नेछ। दिनहुँ आफैमा मर्नुले उहाँलाई हामीमा हरेक दिन बाँच्न दिनेछ। शिष्यत्व वास्तवमा एकताको कुञ्जी हो।

यदि तपाईं येशूसँग एकताबद्ध हुनुहुन्न भने, तपाईं अरू सबैसँग एकताबद्ध हुन सक्नुहुन्न। तर यदि तपाईं ख्रीष्टमा हुनुहुन्छ भने, तब तपाईंसँग ख्रीष्टको दिमाग हुन सक्छ, र यसले तपाईंलाई परमेश्वरको मण्डलीमा अन्य सबै विश्वासीहरूसँग एक मनको हुन अनुमति दिन्छ, जहाँ जहाँ भेला हुन सक्छ। ख्रीष्टसँग एकताबद्ध हुने एउटै तरिका छ, तपाईंले पापी आत्मको लागि मर्नुपर्छ र उहाँसँग गाडिनु पर्छ ताकि तपाईंलाई नयाँ जीवनमा उठाउन र उहाँको शरीर, उहाँको मण्डलीमा थपको लागि। Amazing Grace #1309, Steve Flatt, अप्रिल 13, 1997

एकअर्कालाई प्रोत्साहन गर्दै

एकअर्कालाई प्रोत्साहन गर्नु धेरै महत्त्वपूर्ण छ चाहे तपाईं परिवार, व्यक्ति, सेवकाई वा चर्चको बारेमा कुरा गर्दै हुनुहुन्छ। वास्तविक प्रश्न यो हो कि हामीले के भूमिका खेल्दैछौं, निर्माण गर्दैछौं वा भत्काउँदैछौं?

हाम्रो लन्डिङ प्याड आज १ थेसलोनिकी ५:११ हो। यो एउटा प्रक्षेपण प्याड हो किनभने यो नयाँ नियमका धेरै पदहरू मध्ये एउटा मात्र हो जहाँ हामीलाई एकअर्कालाई प्रोत्साहन गर्न आदेश दिइएको छ। पावलले त्यो मण्डलीलाई यसो भन्दै लेखे, "त्यसैले एकअर्कालाई प्रोत्साहन दिनुहोस् र एकअर्कालाई निर्माण गर्नुहोस्, जसरी वास्तवमा तिमीहरू अहिले गर्दैछौ।"

बाइबलीय प्रोत्साहनलाई पाँचवटा प्रश्नहरूद्वारा जाँच्न सकिन्छ।

1. हामी प्रोत्साहनको बारेमा कुरा गर्दा हामी के कुरा गर्दैछौं?

धेरैजसो मानिसहरू चापलूसी वा प्रशंसा वा सानो सानो अभिव्यक्तिहरू जस्तै प्रोत्साहन जोड्छन्: "ओह तपाईं आज राम्रो देखिनुहुन्छ" वा "तपाईंको दिन राम्रो छ," वा "ख्याल राख्नुहोस्।" त्यो प्रोत्साहन भनेको होइन। ती अभिव्यक्तिहरू ठीक छन्, तिनीहरूमा केही गलत छैन, तर तिनीहरू बाइबलीय प्रोत्साहन होइनन्।

प्रोत्साहन भनेको साहस राख्नु हो। के यो राम्रो अवधारणा होइन? म एक सँगै मानवलाई प्रोत्साहन दिन्छु जब म उसको हृदयमा संसारको सामना गर्ने साहस जगाउँछु, त्यो प्रोत्साहन हो। हाम्रो नयाँ नियममा प्रोत्साहन अनुवाद गरिएको ग्रीक मूल शब्द *paracollatos*, संज्ञा को क्रिया रूप, *paraclete* हो। *Paraclete* जसको अर्थ छ साथमा राख्नु। येशूले भन्नुभयो त्यहाँ एक सान्त्वना हुनेछ। केही अनुवादहरूले "उत्साहक" शब्द प्रयोग गर्छन् जो तपाईंको जीवन निर्माण गर्ने उद्देश्यको लागि तपाईंसँगै आउनेछन्। (यूहन्ना 14) उहाँले पक्कै पनि पवित्र आत्माको आगमनलाई संकेत गर्दै हुनुहुन्थ्यो, र आत्माले त्यसै गर्छ। उहाँको आत्माले हामीलाई प्रोत्साहन दिनको लागि हाम्रो आत्माको साथमा राख्छ।

Paracollatos नयाँ नियममा 109 पटक प्रयोग गरिएको छ। धेरै जसो समय यो अनुवाद गरिएको छ प्रोत्साहन, कहिले आग्रह, कहिले सान्त्वना, तर सबैलाई एकसाथ राख्नुहोस् तपाईंले प्रोत्साहनको बाइबलीय विचार प्राप्त गर्नुहुन्छ। एक व्यक्तिको परिभाषा भन्छ, "उत्साह भनेको जीवन कठिन हुँदा कसैलाई राम्रो ईसाई बन्न मद्दत गर्ने अभिव्यक्ति हो।" प्रोत्साहन भनेको यही हो; जसले हृदयमा साहस राख्छ।

प्रशंसामा भन्दा पुष्टिमा बढी फोकस गर्नुहोस्। त्यो तपाईंलाई एक सूक्ष्म भिन्नता जस्तो लाग्न सक्छ, तर यो साँच्चै धेरै प्रमुख छ। प्रशंसा सामान्यतया कसैले के गरेको छ, यो प्रदर्शन आधारित छ। तपाईंले के गर्नुभयो, तपाईंको उपलब्धिहरूको लागि म तपाईंलाई प्रशंसा गर्छु। प्रशंसा संग केहि गलत छैन, तर पुष्टि अधिक मूल्यवान छ। तपाईंले मेरो लागि गरेको कुरा भन्दा म तपाईंको प्रशंसा गर्छु। जब हामी पुष्टि गर्छौं, हामी प्रोत्साहन दिन्छौं।

2. प्रोत्साहन मन्त्रालयको जिम्मेवारी कसको हो?

- प्रचारकहरू— "तिमोथीलाई पठाउनुभयो, जो हाम्रा भाइ र ख्रीष्टको सुसमाचार फैलाउनमा परमेश्वरको सहकर्मी हुनुहुन्छ, तपाईंलाई विश्वासमा बलियो बनाउन र प्रोत्साहन दिन।" (१ थेसलोनिकी ३:२)
- शिक्षकहरू— सिकाउनेहरू सबै ठाउँमा भाइहरूलाई प्रोत्साहन दिए। (प्रेरित १५) प्रचार र सिकाउने कामको लागि प्रोत्साहन एउटा महत्त्वपूर्ण भाग हो भनेर तपाईंले देख्नुहुन्छ। म यसमा प्रोत्साहनका तत्वहरू समावेश नगरी परमेश्वरको निर्देशनद्वारा पाठ निर्माण गर्ने प्रयास गर्छु, भले पनि यो एउटा पाठ हो जसले हामीलाई हाम्रो पापको लागि हप्काउन सक्छ। तर एकै समयमा, परमेश्वरले हामीलाई चाहनुहुने तरीकाले जीवन बिताउने साहस पाउनको लागि हामीले निर्माण गर्नुपर्छ।
- एल्डरहरू, पास्टरहरू, निरीक्षकहरू र विशपहरू— Titus 1 एउटा अध्याय हो जसले एल्डरहरूका लागि मापदण्डहरू सूचीबद्ध गर्दछ, तिनीहरू कस्तो प्रकारका मानिसहरू हुनुपर्छ। "उसले सिकाइएको विश्वासयोग्य सन्देशलाई दृढतापूर्वक धारण गर्नुपर्छ, ताकि उसले अरूलाई राम्रो सिद्धान्तद्वारा प्रोत्साहित गर्न र यसको विरोध गर्नेहरूलाई खण्डन गर्न सकोस्।" (तीटस १:९) एल्डरहरू सत्य जान्ने र सत्यलाई सही ढंगले सम्हाल्ने मानिसहरू हुनुपर्छ ताकि मानिसहरूको निर्माण होस्। त्यो अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण छ। मैले सँधै

फेला पारेको छु कि चर्चहरू जसका नेताहरू छन् जसका सदस्यहरूले उनीहरूलाई आदर गर्दैनन् ती चर्चहरू निराश छन्। यसको कुराकानी सत्य हो; नेतृत्व भएका मण्डलीहरूलाई उनीहरूले आदर गर्छन् अनिवार्य रूपमा प्रोत्साहित मण्डलीहरू। बुढापाकालाई प्रोत्साहन गर्ने दायित्व हो।

- d. जो हौसला प्रदान गर्न को लागी उपहार हो रोमी १२:५-८ ले आत्मिक वरदानका क्षेत्रहरू सूचीबद्ध गर्दछ। जब तपाईं सूचीमा जानुहुन्छ, ती उपहारहरू मध्ये एक प्रोत्साहन हो। ध्यान दिनुहोस् प्रोत्साहनको वरदानलाई शिक्षाको उपहारबाट अलग सूचीबद्ध गरिएको छ। अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा, शिक्षकहरू प्रोत्साहक हुन्, तर तपाईंलाई प्रोत्साहन दिने शिक्षक हुनुपर्दैन। त्यहाँ केहि व्यक्तिहरू छन् जसलाई भगवानले उपहार दिएका र प्रतिभाशाली छन् कि अर्कोको जीवनमा त्यो उत्साहजनक भावना साझा गर्न सक्षम हुन। एउटा बाइबलीय उदाहरण बर्नाबास हो तर त्यो उनको वास्तविक नाम थिएन। उनको वास्तविक नाम साइप्रसको जोसेफ थियो, तर तिनीहरूले उनको नाम बर्नाबास राखे जसको अर्थ प्रोत्साहनको छोरा हो।

हामीले बर्नाबासको बारेमा पहिलो पटक प्रेरित ४ मा पढ्छौं, जब उनले गएर खेत बेचेर, सबै कमाइ लिए र प्रेरितहरूको खुट्टामा राखे। के तपाईंलाई थाहा छैन कि प्रेरितहरूको हृदयमा साहस राख्छ? त्यसपछि हामीले प्रेरित ९ मा पढ्छौं कि टार्ससका शाऊल नामका एक जना साथीले मण्डलीलाई सताइरहेको थियो। उहाँ धर्म परिवर्तन भइसक्नुभएको थियो, तर उहाँलाई चाँडै कसैले विश्वास गरेनन्। बार-ना-बास नाउँको एक साथी, प्रोत्साहनको छोरा, गएर उहाँको छेउमा उभियो र उसको हृदयमा साहस राख्यो। त्यसपछि, बर्नाबास एन्टिओकमा नयाँ गैरयहूदी चर्चलाई मद्दत गर्न जान्छ। (प्रेरित ११) बर्नाबासले अरू कसैमा साहस राखेको देखिन्छ। उहाँसँग प्रोत्साहनको उपहार थियो।

- e. सम्पूर्ण शरीरको जिम्मेवारी अन्ततः छ। निस्सन्देह, सबैजना कोही जस्तो प्रतिभाशाली छैनन्, तर हामी प्रत्येकलाई प्रोत्साहन गर्ने जिम्मेवारी छ। "त्यसैले एकअर्कालाई प्रोत्साहन दिनुहोस् र एक अर्कालाई निर्माण गर्नुहोस्।" (१ थेसलोनिकी ५:११) त्यो प्रचारकहरूलाई होइन, सम्पूर्ण शरीरलाई सम्बोधन गरिएको हो। केही भागहरू अरू भन्दा राम्रो छन्। तर हाम्रो भौतिक शरीर जस्तै शरीरका सबै अंगहरू आवश्यक परेको शरीरको भागलाई मद्दत गर्न आउँछन्। यहाँ एउटै कुरा - सम्पूर्ण आध्यात्मिक शरीरले ती सदस्यहरूलाई खाँचोमा परेकाहरूलाई प्रोत्साहन दिन्छ। साँच्चै भन्नुपर्दा, सम्पूर्ण मण्डलीलाई उत्साहजनक कार्यहरू गर्न केही सदस्यहरूमा भर पर्नु स्वस्थकर होइन। तपाईंलाई धेरै, धेरै, धेरै मानिसहरू चाहिन्छ जुन केहिले निरन्तर भक्ताउन खोजिरहेका छन्। त्यसैले हामी सबै यस प्रोत्साहनको सेवकाईमा छौं।

३. हामी कहिले प्रोत्साहन गर्छौं?

- a सँगै भेला हुँदा प्रोत्साहन दिनुहोस्। "र हामी कसरी एकअर्कालाई प्रेम र असल कामहरूमा उत्प्रेरित गर्न सक्छौं भनेर विचार गरौं। हामी सँगै भेट्न नछोडौं, जसरी कसै-कसैको बानी छ, तर हामी एकअर्कालाई प्रोत्साहन दिऔं - र अझ धेरै जसरी तपाईंले देख्नुहुन्छ। दिन नजिकिदै छ।" (हिब्रू १०:२४-२५) यसले स्पष्ट रूपमा भन्छ कि ख्रीष्टियनहरू भेला हुने मुख्य कारण प्रोत्साहन दिनु हो।

मेरो जीवनभर मैले पुरानो राजा जेम्स बाइबलबाट हिब्रू १०:२४-२५ सुनेको र पढेको छु, "सभालाई नत्यागुहोस्।" तपाईंले मण्डलीमा आउनुको अर्थ सँगै भेला हुने सन्दर्भमा मैले यो सधैं सुनेको छु। तर मैले विरलै अर्को भाग सुनेको छु जुन त्यही पदमा थियो "ताकि तपाईंलाई प्रोत्साहित गर्न सकोस् र तपाईंले प्रोत्साहन दिन सक्नुहुन्छ।"

"तपाईंले घरमा गर्न नसक्ने भेला हुँदा के गर्न सक्नुहुन्छ?" यो एक धेरै राम्रो प्रश्न हो किनभने तपाईं घरमा लगभग सबै गर्न सक्नुहुन्छ जुन तपाईं यहाँ गर्न सक्नुहुन्छ। के तपाईं घरमा प्रार्थना गर्न सक्नुहुन्छ? निश्चित। तपाईं प्रचार गर्न सक्नुहुन्छ? हो। तपाईं गाउन सक्नुहुन्छ? पक्कै, तपाईं घरमा गाउन सक्नुहुन्छ। प्रभुको भोजको बारेमा के हो? निश्चित। भगवानको भोज बन्द-इनहरू र अस्पतालहरूमा मानिसहरूलाई लगिन्छ। तपाईंले चर्चमा गर्ने कामको लगभग कुनै पनि भाग गर्न सक्नुहुन्छ—तपाईं घरमै दिन सक्नुहुन्छ। त्यसोभए - यो के हो जुन तपाईंले घरमा गर्न नसक्ने कुरा सँगै भेला हुँदा के गर्न सक्नुहुन्छ? एक अर्कालाई प्रोत्साहन गर्न सक्नुहुन्छ। तपाईं घरमा यो गर्न सक्नुहुन्छ। तपाईंले त्यो अन्य ईसाईहरूबाट अलग गर्न सक्नुहुन्छ।

अब यहाँ एउटा प्रश्न छ: कुन गलत हुनेछ? भेला हुन नपर्ने, कि नगर्ने भगवानले भनेका कुराहरू भेला हुँदा? त्यो एकदम राम्रो प्रश्न हो। कतिपय क्रिस्चियनहरूसँग तपाईं आउनुहुन्छ, बस्नुहोस्, सुनुहोस् र छोड्नुहुन्छ भन्ने धारणा छ। "वाह, त्यो हो, मैले यो एक हप्ताको लागि गरेको छु।" हामी यहाँ एकअर्कालाई प्रोत्साहन दिन आएका छौं भन्ने आदेश तिनीहरूले मिस गरेका छन्। मलाई आशा छ कि आज मैले निर्माण गर्न सक्ने भाइ वा बहिनी कहाँ छन् भन्ने मानसिकताका साथ तपाईं भेला हुनुहुनेछ। हो, जब हामी एकअर्काको लागि गाउँछौं, र जब हामी एकअर्काको लागि प्रार्थना गर्छौं तब हामी त्यसो गर्न सक्छौं। तर हामी मुख्यतया एकअर्कालाई हेर्दा, एकअर्कालाई माया गर्ने, हात मिलाउने, एकअर्कालाई अँगालो हाल्ने र जब हाम्रो कुराकानी अगाडि बढ्छ, "पक्कै पनि बाहिर पानी परिरहेको छ, हैन?" हामी एक अर्कालाई निर्माण गर्न सँगै भेला हुन्छौं। हामी हरेक सभामा प्रोत्साहन गर्छौं।

- b हरेक अवसरमा प्रोत्साहन गर्नुहोस्। हामी भेला हुँदा मात्रै होइन। "हे भाइ हो, होशियार होस्, कि तिमीहरूमध्ये कसैको पनि पापी,

अविश्वासी हृदय जिउँदो परमेश्वरबाट तर्किने छैन। तर आज भनिएसम्म एक-अर्कालाई दिनहुँ प्रोत्साहन देओ, ताकि तिमीहरूमध्ये कोही पनि पापको छलले कठोर नहोस्।" (हिब्रू ३:१२-१३) यसले एकअर्कालाई प्रोत्साहन दिने हाम्रो जिम्मेवारी सधैं विद्यमान छ भनी स्पष्ट रूपमा बताउँछ। हामीले दिनहुँ एक अर्कालाई प्रोत्साहन गर्नुपर्छ। वैसे, त्यो शब्दले हामीले कस्तो प्रकारको शारीरिक सम्बन्ध राख्नुपर्छ भन्ने कुराको महत्त्वपूर्ण प्रभाव छ। हामीले एकअर्कालाई दैनिक प्रोत्साहन गर्नुपर्दछ, तर हामीमध्ये केहीसँग साप्ताहिक रूपमा सम्पर्क पनि हुँदैन।

अब मैले भनेको कुरालाई गलत नबुझ्नुहोस्। म सुझाव दिइरहेको छैन कि यो हप्ता, सबैले सबैलाई कल गर्नुहोस्। म तपाईंलाई दृष्टान्त दिन्छु; फेरि भौतिक शरीरको समानता लिनुहोस्। तिमीले देख्यौ, मेरो शरीरको कुनै पनि अंग शरीरको हरेक अंगसँग प्रत्यक्ष रूपमा जोडिएको छैन। मेरो खुट्टाले मेरो हात छोएको छैन; कम से कम जसरी तिनीहरू शरीरमा पङ्क्तिबद्ध छन्। मेरो शरीरको कुनै पनि कोषले अर्को कोषलाई छुँदैन। तर, मेरो शरीरको प्रत्येक कोषले कम्तिमा एउटा अर्को कोषलाई छुन्छ। मेरो शरीरको प्रत्येक अंग, हरेक एपेन्डेजले मेरो शरीरको कम्तिमा एउटा अर्को भागलाई छुन्छ, र हामीले के गर्नुपर्छ। तपाईं सबैसँग जडान हुन सक्नुहुन्न।

हरेक क्रिस्चियन व्यक्तिगत रूपमा हरेक अन्य क्रिस्चियनसँग दैनिक आधारमा जडान हुन सक्दैन। त्यसैले दैनिक प्रोत्साहन गर्नु सबैको दायित्व हो। तपाईं कसैसँग जडान हुन आवश्यक छ, र तिनीहरू तपाईंसँग त्यस्तो डिग्रीमा जडान हुन आवश्यक छ जुन तपाईंसँग लगभग दैनिक सम्पर्क छ। हामीसँग प्रभुमा भाइबहिनीहरू हुनु आवश्यक छ जसले हामीलाई माया गर्नुहुन्छ र हामीलाई चिन्नुहुन्छ, हामीलाई हरेक दिन प्रोत्साहन दिनुहुन्छ।

4. किन प्रोत्साहन गर्ने?

हामी साँच्चै मानिसहरूको जीवनमा प्रवेश गर्ने र एक अर्कालाई निर्माण गर्ने बारे कुरा गर्दैछौं। हामी किन गर्छौं?

a पापको छलको कारणले गर्दा हामीले एकअर्कालाई प्रोत्साहन दिनु आवश्यक छ। (हिब्रू ३:१३) शैतानको शक्ति र हामीलाई परमेश्वरबाट त्याग्ने र तर्काउने बिन्दुमा निरुत्साहित गर्ने उसको दृढ संकल्पलाई कहिल्यै कम नठान्नुहोस्। शरीरका अंगहरू काटिएका अंगहरू मर्छन्। यदि मेरो खुट्टाबाट मेरो ठुलो औंला काटियो भने के हुन्थ्यो? तपाईंलाई थाहा छ के हुनेछ, यो सड्ने र क्षय हुँदैछ। पुरानो शैतानलाई थाहा छ कि यदि उसले केवल ईश्वरको बच्चालाई अलग्गै र परिसंचरणबाट काट्न सक्छ भने, उसलाई आध्यात्मिक ग्यांग्रीन हुनेछ, र ऊ मर्नेछ।

शैतानले अहिले तपाईंमा कस्तो प्रलोभन प्रयोग गर्न खोजिरहेको छ? के उसले गर्व, वासना, पुरानो निराशा, डर, अनियन्त्रित क्रोध, शंका, अपराध वा विद्रोह प्रयोग गर्न खोजिरहेको छ? उसले तपाईंसँग के काम गर्न खोजिरहेको छ? प्रलोभन जस्तोसुकै भए पनि, उसको अन्तिम लक्ष्य तपाईंलाई टाढा तान्नु हो। उहाँले तपाईंलाई ख्रीष्टको शरीर र उहाँको जीवन बचाउने रगतको प्रवाहबाट अलग गर्न खोज्दै हुनुहुन्छ। उहाँको शरीरका अन्य अंगहरूले तपाईंलाई यसो भन्दै समातिरहेका छन्, "होइन, होइन, नजानुहोस्। तपाईं बस्न आवश्यक छ, किनकि तपाईं शरीरको भाग हुनुपर्दछ, र तपाईं महत्त्वपूर्ण हुनुहुन्छ।" त्यो प्रोत्साहन हो।

हामी सबैको आध्यात्मिक स्वास्थ्यलाई सामान्य रूपमा लिन सकिन्छ भनेर सोच्दा हामी गम्भीर गल्ती गर्छौं। कसैको आध्यात्मिक स्वास्थ्य हुन सक्दैन। त्यसकारण हामीले एकअर्कालाई पापको छललाई जित्न मद्दत गर्न प्रोत्साहन दिनु आवश्यक छ।

b परीक्षा र समस्याहरूको वास्तविकता। यो संसार दुख, पीडा, परीक्षा र समस्याले भरिएको छ भन्ने कुरामा कुनै अचम्म छैन। यो यहाँ छ किनभने हामी पतित संसारमा बाँचिरहेका छौं, तर परमेश्वरले यसलाई रहन अनुमति दिनुभएको छ। यसले केही मानिसहरूलाई केही समस्याहरू दिन्छ। हाम्रो संसारमा किन दुःख र पीडा छ भन्ने धर्मशास्त्रको बारेमा कुरा गर्न हामी बन्द गर्न सक्दैनौं, तर एउटा कुरा परमेश्वरले स्पष्ट गर्नुभएको छ। "मैले यो हुन अनुमति दिएको छु ताकि तपाईं यसको माध्यमबाट बढ्नुहुनेछ र बुझ्नुहुनेछ कि तपाईंलाई मेरो कति नराम्रो आवश्यकता छ।" तर यसको अर्को भाग यो हो कि हामीले हाम्रा परीक्षणहरू र समस्याहरूबाट पनि सिक्न सक्छौं कि हामीलाई एकअर्काको कति नराम्रो आवश्यकता छ।

हामीमध्ये धेरैको जीवन हाम्रो कपडा जत्तिकै राम्ररी व्यवस्थित हुँदैन। त्यहाँ मानिसहरू छन् जसलाई हौसला चाहिन्छ। तर तिनीहरूले मात्र लिबास खोल्नेछन्, खोल्नेछन् र तपाईंलाई प्रोत्साहनको आवश्यकता छ भनी उनीहरूले साँच्चै महसुस गर्छन् भने प्रोत्साहनको मन्त्रालयलाई गम्भीरतापूर्वक लिइएको छ। हामीले भाइबहिनीहरूलाई प्रोत्साहन दिनु आवश्यक छ किनभने शैतानले हामीलाई एक-एक गरेर हटाउन खोजिरहेको छ।

५. हामी कसरी प्रोत्साहन गर्छौं?

यो केवल साना ट्राइट अभिव्यक्ति वा चापलूसी द्वारा होइन। जबसम्म यो आज भनिन्छ तपाईं एकअर्कालाई कसरी प्रोत्साहन गर्नुहुन्छ?

a हामी एक अर्कालाई परमेश्वरको प्रतिज्ञाको सम्झना गराउँछौं। एउटा उदाहरणको लागि, पावलले निरुत्साहित चर्चलाई लेखिरहेका छन्। सम्पूर्ण मण्डली चिन्तित छ किनभने तिनीहरूले येशू कुनै पनि मिनेटमा फर्केर आउने आशा गरिरहेका छन्। उनीहरूका कतिपय आफन्तको मृत्यु भइसकेको छ। तिनीहरू सबै दुःखी छन् र भन्छन्, "अहँ, तिनीहरूले येशूको आगमनलाई छुटेका छन्। उहाँ फर्कनुअघि नै तिनीहरू मरे।" त्यसैले १ थेसलोनिकी ४:१३-१८ मा पावलले येशूको आगमनको बारेमा यी भव्य प्रतिज्ञाहरू बताउँछन्।

उहाँले भन्नुभयो, “मरेकाहरूको चिन्ता नगर। तिनीहरू पहिले उठ्नेहरू हुन्। त्यसकारण यी शब्दहरूद्वारा एकअर्कालाई प्रोत्साहन दिनुहोस्।” हेर्नुहोस्, जब हामी भेला हुन्छौं, यदि कोही तपाईंसँग साझा गर्न पर्याप्त कमजोर छ भने, तुच्छ बनाइहरू प्रयोग नगर्नुहोस् वा उसलाई प्रचार नगर्नुहोस्, तर उसलाई परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरूको सम्झना गराउनुहोस्। उहाँले सधैं रहने वाचा गर्नुभएको छ। हामीसँग, हामीले बोल्ने हरेक प्रार्थना सुन्नुहोस्, हाम्रा पापहरू हटाइदिनुहोस् यदि हामीले तिनीहरूलाई स्वीकार गर्छौं र उहाँसामु राख्छौं, हामीलाई आवश्यक परेको बेला बल दिनुहोस्, र हामीले सहन सक्ने क्षमताले हामीलाई अझ बढी लगाउन दिनुहोस्। ती उत्कृष्ट प्रतिज्ञाहरू हुन् र तिनीहरूलाई सम्झाउँदा तपाईंले अगाडि बढ्न साहस पाउनुहुनेछ।

b साँचो क्षमा प्रदान गर्दै। पावलले कोरिन्थको मण्डलीलाई लेख्दा, त्यहाँ एक जना भाइ थिए जो वास्तवमै जानाजानी र भयानक पापमा थिए तर उनले पश्चात्ताप गरे र तिनीहरूमध्ये केहीले उसलाई हातको लम्बाइमा समातेका थिए। “अब यसको सट्टा, तपाईंले उसलाई क्षमा र सान्त्वना दिनु पर्छ, ताकि ऊ अत्यधिक दुःखले अभिभूत नहोस्।” (२ कोरिन्थी २:७) सान्त्वना शब्द उही ग्रीक शब्द हो, प्याराकोलाटोस जसलाई प्रोत्साहनको रूपमा सजिलै अनुवाद गर्न सकिन्छ। हेर्नुहोस्, क्षमा प्राप्त गर्नको लागि स्पष्ट रूपमा विस्तारित हुनुपर्छ।

मलाई काउन्सिलरकहाँ गएको साथीको कथा मन पर्छ किनभने उसको विवाहमा समस्या थियो। काउन्सिलरले भने, “के समस्या छ?” उनले भने, “जतिबेला हामीबीच झगडा हुन्छ, मेरी श्रीमती ऐतिहासिक हुन्छिन्। काउन्सिलरले भने, “तपाईंको मतलब हिस्टेरिकल हो।” उसले भन्यो, “होइन, मेरो मतलब ऐतिहासिक हो। उसले मैले गरेको हरेक नराम्रो कामलाई उठाउँछ।” अब मलाई आशा छ कि तपाईं तपाईंको विवाहमा त्यो सम्बन्ध गर्न सक्नुहुन्न, तर केहि मानिसहरूले गर्न सक्छन्। क्षमा पाउनको लागि तपाईंले माफ गर्नुपर्छ।

क्लारा बार्टन, अमेरिकन रेड क्रसको संस्थापक, एक दयालु महिला थिइन्, र एक अवसरमा उनको एक साथीले उनको बारेमा कसैले के भनेका थिए त्यो धेरै भयानक, यति निन्दनीय थियो भनेर सम्झाइयो। मिस बार्टनले भनिन्, “मलाई थाहा छैन तपाईं के कुरा गर्दै हुनुहुन्छ।” साथीले भन्यो, “ओहो, कागजले ढाक्यो, र सबैले यसको बारेमा कुरा गरिरहेका थिए।” उनी तीन-चार मिनेटमा गइन्। अन्तमा, क्लारा बार्टनले अवरोध गरिन् र भनिन्, “ओह, ओह, ओह त्यो। मलाई त्यो बिर्सको स्पष्ट रूपमा याद छ।” तपाईंलाई थाहा छ हामी वास्तवमा बिसँदैनाँ, तर हामीले त्यो व्यक्ति वा यससँग सम्बन्धित कसैलाई व्यवहार गर्ने तरिकालाई असर गर्न नदिने एक सचेत छनौट गर्न सक्छौं।

कहिलेकाहीं र केही ठाउँहरूमा, मानिसहरूले आफ्ना पापहरूबाट पश्चात्ताप गर्छन्, तर उनीहरूलाई दोस्रो दर्जाको इसाईहरू जस्तै महसुस गराइन्छ। तपाईंलाई थाहा छ यो सही छैन। यदि तपाईंले अरू कसैलाई त्यसो गर्नुभयो भने, तपाईंले तिनीहरूलाई प्रोत्साहन मात्र होइन, तपाईं तिनीहरूलाई निरुत्साहित गर्दै हुनुहुन्छ।

तुरुन्तै ठूलो विश्वासका मानिसहरूको सूची पछ्याउँदै हिब्रू लेखकले भनेका छन्, “यसैकारण, हामी साक्षीहरूको यस्तो ठूलो बादलले घेरिएको हुनाले, बाधा पार्ने सबै चीजहरू र सजिलैसँग अल्झाउने पापलाई पर्याँकौं, र दृढताका साथ दौडौं। दौड हाम्रो लागि चिन्ह लगाइयो।” (हिब्रू १२:१) साक्षीहरूको त्यो ठूलो बादलमा हाबिल, नूह, डेभिड, यिप्तह र अरू धेरै सामेल छन् तर यसमा बाँचेकाहरू पनि समावेश छन्। त्यो श्रेणीमा एकअर्कालाई खुशी गरौं।

धेरै वर्ष पहिले, पिटर उबेरोथ सहरमा थिए। के तपाईंलाई नाम याद छ, पीटर उबेरोथ? उहाँ केही समयको लागि प्रमुख लीगको बेसबल आयुक्त हुनुहुन्थ्यो, र उहाँले लस एन्जलसमा आयोजित 1984 ओलम्पिकको पनि नेतृत्व गर्नुभयो। जब उहाँ न्यासभिलमा बोल्दै हुनुहुन्थ्यो, उबेरोथले सोधे, “के तपाईंलाई मैले देखेको सबैभन्दा ठूलो एथलीटको बारेमा बताउन चाहनुहुन्छ?” अब जब तपाईं उबेरोथ जस्तै खेलकुदमा धेरै एक्सपोजर भएको व्यक्तिको बारेमा सोच्नुहुन्छ, र उसले यसो भन्छ, हरेक कान छक्क पर्‍यो। उनले '८४ ओलम्पिकमा २० हजार किलोमिटरको टर्च दौड देशैभर गरेको बताए। र प्रत्येक सहभागी, यदि उसले मापदण्ड पूरा गर्यो भने, एक किलोमिटर दौडनेछ। उसले अघिल्लो धावकबाट आफ्नो सानो टर्च बाल्ने थियो, एक किलोमिटर जान्छ र अर्को ज्योति दिन्छ। त्यो गर्नको लागि उसले \$ 3,000 तिर्नुपर्ने थियो। \$3 को हरेक बिट,

उबेरोथले भने, अन्त्यमा, सबैजना निरुत्साहित भइरहेका थिए। यस्तो लाग्थ्यो कि लागतहरू जान सक्छ, तपाईंलाई म्यादहरू थाहा छ। उनले भने, लस एन्जलसमा आफ्ना सेनाहरूलाई उत्प्रेरित गर्न, उनीहरूले के गर्ने छन् उनीहरूका सबै कार्यकर्ताहरूलाई बिहान सबै भेला गर्ने र अघिल्लो दिन मशाल चलेको समाचार क्लिपहरू देखाउने। सबैले हर्षोल्लास गरिरहेको देखेर मात्रै हौसला मिल्यो। उबेरोथले भने कि हामी कार्यालयमा लगभग 10:00 बजे, एक रात ढिलो, र भिडियो टेप लिएर एक स्वयंसेवक आउँछन्। उनले भने कि हामी त्यहाँ एक मुट्टी मात्र थियौं, घर जान तयार छौं, मर्न पिटेका छौं, थकित छौं। स्वयंसेवकले भने, “तपाईंले यो हेर्नु भएको छ।” उसले भन्यो, “खै, के छ?” “यो टर्च दौडको भिडियो टेप हो।” उसले भन्यो, “बिहानै देख्छौं। स्वयंसेवकले भन्यो, “होइन, तपाईंले अब यो हेर्नु पर्छ।” जब तिनीहरूले त्यसमा अड्काए,

यसले न्यू मेक्सिकोमा एउटा साँघुरो सानो सडक देखाएको थियो, र त्यहाँ मानिसहरूले प्रत्येक छेउमा पाँचवटा गहिरो लाइन लगाएका

थिए। साथमा टर्च लिएर दौडिरहेको धावक आउँछ। त्यसपछि जब धावक रोकिन्छ र टर्च बाल्न माथि झुक्छ, तपाईंले अर्को प्राप्तकर्तालाई देख्न सक्नुहुन्न, यो स्पष्ट रूपमा कोही छोटो छ। मोटरसाइकलमा आएका एक ठूला ठूला पुलिसले दृश्यलाई रोकिरहेका छन्। यसले केही मिनेट लिन्छ किनभने स्पष्ट रूपमा टर्च प्रज्वलन गर्न गाह्रो भइरहेको छ र पुलिसकर्मीले आफ्नो घडी हेरिरहेका छन् र उहाँ स्पष्ट रूपमा निराश हुनुहुन्छ किनभने तिनीहरू तालिका पछाडि दौडिरहेका छन्। अन्तमा, टर्च प्रज्वलित हुन्छ र त्यसपछि तपाईंले सानो गोरो टाउकोको माथि अगाडि बढ्न थालेको देख्नुहुन्छ।

यो नौ वर्षकी एउटी केटी हो र अचानक भिडियोले उनको अनुहार समात्छ र त्यहाँ यो उज्यालो, चम्किलो, सुन्दर मुस्कान छ। तर एक सेकेन्ड पछि, तपाईंले अर्को कुरा याद गर्नुहुन्छ, उनी गम्भीर रूपमा अपाङ्ग छन्। उनी मुस्किलले अर्को खुट्टा अगाडि राख्न सक्छन्। उनी मुस्किलले जान्छिन्। भीडहरू हर्षोल्लास गर्न थालेका छन्। उबेरोथले पछि थाहा पाए कि उनको नाम एमी थियो र उनी एक ठोस वर्षको लागि अभ्यास गरिरहेकी थिइन्, र उनी गएको सबैभन्दा राम्रो आधा किलोमिटर थियो। उनको योजना आधा किलोमिटर चिन्हमा वैकल्पिकमा टर्च हस्तान्तरण गर्ने थियो। यो अलिकति माथिल्लो स्तर हुनुपर्छ। यदि यो स्तर हो भने, उनी माथि खसेकी थिइन्। तिनीहरूले सडकको एक विशेष भाग छाने। उनले आफ्नो आधा किलोमिटरको लागि \$ 3,000 उठाएर बेक बिक्रीको साथ एक वर्ष काम गरिन्। जब उनी आधा किलोमिटरको चिन्हमा पुगिन् अचानक त्यहाँ एउटा ठूलो ब्यानर थियो जसमा साना तस्विरहरू र ठूला अक्षरहरूमा लेखिएको थियो, "रन एमी रन!" उनको सम्पूर्ण प्राथमिक विद्यालयको कक्षाले ब्यानर बोकेको थियो र उनको सम्पूर्ण विद्यालयले सम्पूर्ण ब्लक भरेको थियो।

त्यस क्षणमा, उनले पहिले नै टर्चलाई वैकल्पिकमा स्थानान्तरण गरिसकेकी थिइन्; उनले त्यो ब्यानर देखे र फिर्ता लिए। ब्लकको अन्त्यमा नपुगेसम्म उनी फेरि अगाडि बढिन् र अब एकदम थकित भइन्, उनले यसलाई फेरि पल्टाउन र यसलाई पल्टाउन थालिन्, र त्यही बिन्दुमा पूरै विद्यालयले ब्यानर फ्याँक्यो र उनको पछाडि सडकमा सुन्निएको जस्तो दौडियो। "रकी" को दृश्य। उनीहरू 'दौड एमी दौड' भन्दै नारा लगाउन थाले। र उनले त्यो किलोमिटरको अन्त्यमा पुगे र टर्च दिए। र अर्को साथी एक शट जस्तै बन्द भयो।

त्यो एमेच्योर भिडियोको समापन दृश्यले उनको आमाले सानो एमीलाई समातेको देखाइयो। तर त्यसपछि त्यो बराल प्रहरीतर्फ फर्कियो, जसले केही बेर अघि आफ्नो घडी हेरिरहेको थियो, र उसको भिजर उठेको थियो र रुमालले उसले आफ्नो अनुहारको आँसु पुछिरहेको थियो।

हेर्नुहोस् वास्तवमा जीवन भनेको के हो। हामी येशू ख्रीष्टको मशाल बोक्न सक्दो कडा दौडन्छौं। कहिलेकाहीँ हामी यसलाई छोड्न र छोड्न चाहन्छौं; कहिलेकाहीँ हामी अगाडि बढ्न चाहँदैनौं। तर हामी यहाँ एक अर्कालाई भन्न आएका छौं, स्टीव रन दौड। दौड मेरी रन। हार नमान्नुहोस्। Amazing Grace #1310, Steve Flatt, अप्रिल 27, 1997

एकअर्काको बोझ बोक्नुहोस्

वर्षौं अघि त्यहाँ एक जर्मन सिपाही थियो जो एक युद्धमा थोरै घाइते भएको थियो, र उनी आफ्नो आमाको घर गए। आमाले भन्नुभयो, "अस्पताल जानुपर्छ। उनीहरूले एउटा सडकमा राखेका छन्।" त्यसैले उनी अस्पताल गए। भित्र पसेपछि दुईवटा ढोका देखे। एक जनाले भन्यो, "गम्भीर घाइते," अर्कोले भन्यो, "थोरै घाइते।" उसलाई नराम्रो चोट नलागेको हुनाले ऊ दोस्रो ढोकाबाट गयो। ऊ लामो हलसम्म हिँड्यो। फेरि दुईवटा ढोका थिए। एकले भने, "अधिकारीहरू," र अर्कोले भने, "गैर-अधिकारी।" भर्ना भएका मानिस भएकाले उनले गैर-अधिकारीहरूको ढोका लगाए। फेरि, त्यहाँ लामो हल थियो। ऊ अन्तसम्म हिँड्यो जहाँ ऊ दुईवटा ढोकामा पुग्यो। देब्रेले 'पार्टी सदस्य' भने र दाहिनेले 'गैर-पार्टी सदस्य' भने। पार्टीको सदस्य नभएका उनी दाहिने हातको ढोकाबाट हिँडे र आफैँलाई सडकमा फेला पारे। घर फर्किएपछि आमाले सोध्नुभयो, "छोरा, तिमीलाई सहयोग गरे त?" उनले भने, "तिमीलाई साँचो भन्नु आमा, तिनीहरूले मेरो लागि केही गरेनन्, तर तपाईंले तिनीहरूको ठूलो संगठन हेर्नु पर्छ।"

त्यो सानो कथाले हामीलाई संगठन र एक जीव बीचको भिन्नताको सम्झना गराउँछ। संगठन राम्रोसँग संरचित हुन सक्छ, तर सदस्यहरूले एकअर्काको वास्ता नगर्न सक्छन्। तर एक जीव, यसको प्रकृति द्वारा, शरीर को हरेक भाग को लागी एक चासो, एक जडान, र एकजुटता छ। एक शरीरमा एक बाँडफाँड, हेरचाह, र जीवहरूको स्वभावले एक अर्काको बोझ बोक्ने हुन्छ।

"एउटाले अर्काको बोझ उठाओ र ख्रीष्टको व्यवस्था पूरा गर।" (KJV) "एक-अर्काको बोझ बोक्नुहोस् र, यसरी, तपाईं ख्रीष्टको व्यवस्था पूरा गर्नुहुन्छ।" (गलाती ६:२)

हामीले एकअर्काको लागि बोक्नु पर्ने बोझ के हो? ग्रीक शब्द रेन्डर्ड बोझ भनेको bareos हो जसको अर्थ कुनै चीज हो जसले अत्यधिक माग गर्दछ, जसले दुःख वा शोक ल्याउँछ। बोझ भनेको कुनै पनि कुरा हो जसले भाइ वा बहिनीको आध्यात्मिक विकासलाई दमन गर्छ। अब यसलाई राम्रोसँग चिन्ह लगाउनुहोस्। बोझ भनेको कुनै पनि कुरा हो जसले भाइ वा बहिनीको आध्यात्मिक विकासलाई दमन गर्छ।

त्यो परिभाषा संग, एक चाँडै देख्न सक्छ कि बोझ धेरै फरक रूपहरू मा आउँछ। उदाहरणका लागि, केही बोझहरू आध्यात्मिक हुन्छन्। वास्तवमा, त्यो गलाती ६:२ मा हाम्रो आदेशको तत्काल सन्दर्भ हो। पहिलो पदमा फर्कनुहोस्। "भाइहरू, यदि कोही पापमा फसेको छ भने, तपाईं जो आत्मिक हुनुहुन्छ उसलाई नम्रतापूर्वक पुनर्स्थापित गर्नुपर्छ। तर आफैलाई होशियार रहनुहोस्, नत्र तपाईं पनि परीक्षामा पर्न सक्नुहुन्छ।" त्यसपछि हाम्रो आदेश, "एक अर्काको बोझ बोक्, र, यसरी, तपाईं खीष्टको व्यवस्था पूरा।"

गलाती ६:१ मा, पापमा समातिएकाहरूलाई "पक्राउ" भनेर अनुवाद गरिएको शब्द ग्रीक शब्द थियो जुन कहिलेकाहीं आफूलाई पासोमा फेला पार्ने जनावरलाई जनाउन प्रयोग गरिन्थ्यो। त्यो एउटा छवि हो, एक रूपक, धर्मशास्त्र मार्फत सबै तरिका प्रयोग गरियो। २ तिमोथी २:२६ ले भन्छ, "शैतानको पासोबाट होशियार रहो।" जेम्स १:१४ मा, जेम्स भन्छन्, "तर प्रत्येक व्यक्ति प्रलोभनमा पर्दछ जब, उसको आफ्नै इच्छाले, उसलाई तानिन्छ र प्रलोभनमा पारिन्छ।" त्यहाँ प्रयोग गरिएको शब्दले माछा मार्ने लालचलाई बुझाउँछ। तपाईंले देख्नुहुन्छ कि हामी पाप के हो भनेर अनजान छैनौं, तर हामी प्रायः अनजान हुन्छौं, जालमा जाँदै गरेको जनावरजस्तै, हामी कत्तिको कपटी रूपमा तानिएको छ, र हामी प्रायः अनजान हुन्छौं कि नतिजाहरू कति कठोर छन्। हामी यति बोझ बन्न पुग्छौं कि हामी तौलमुनि झर्छौं।

मैले यस हप्ता अफ्रिकामा सेतो कमिलाहरूको बारेमा एउटा कथा पढें। यो सम्पूर्ण महाद्वीप मा प्रमुख भवन nemeses मध्ये एक भएको छ। मानिसहरूले जमिनको ठाउँ छात्रेछन्, र तिनीहरूले एउटा राम्रो घर बनाउनेछन्। तिनीहरू सोच्छन् कि सबै कुरा राम्रो देखिन्छ र एक दिन, शायद महिनौं वा दुई वर्ष पछि, सम्पूर्ण घर मात्र गुफामा छ। यो किनभने सेतो कमिला भूमिगत बस्छ, र सतहमा कहिल्यै बाहिर आउँदैन; यसले सूर्यलाई कहिल्यै देख्दैन। यो घरको मुनि बस्छ र काठहरू भित्र यतिसम्म खान्छ कि, जब यसले आफ्नो नोक्सान गरिसकेपछि, कसैले आफ्नो औला लिएर सबैभन्दा ठूलो किरणमा प्वाल पार्न सक्छ।

तपाईंहरू मध्ये केही सहित धेरैको जीवनमा यस्तै हुन्छ। तिमी बाहिर त धेरै राम्रो देखिन्छौ तर एक दिन जिन्दगी भर घर भक्तिन्छ किनकी त्यो सबै क्षय भित्रै थियो र कसैलाई थाहा थिएन।

बोझ हुन सक्छ:

1. पाप। सबैभन्दा खराब बोझहरू ती हुन् जुन हाम्रो इच्छा र पापको उपजको कारणले हुन्छ।
2. भावनात्मक। यो हामी पापको अपराधी हुँदा होइन, बरु जब हामी पापको शिकार हुन्छौं। सायद हामी दुर्व्यवहार, बेवास्ता गरिएको छ। सायद यो डर वा शोकको परिणाम हो। भावनात्मक बोझले हामीलाई कहिलेकाहीं थिच्ने गर्छ।
3. भौतिक। यी हुन सक्छन् योग वा दुर्घटना, कमजोरी, वा कहिलेकाहीं उमेर बढ्दै गएको कारणले गर्दा।
4. वित्तीय - एक आर्थिक विपत्ति, एक चिकित्सा आपतकाल, एक कमजोर लगानी रणनीति, वा १०१ अन्य कारकहरू द्वारा ल्याइएको।

हामीसँग सबै तरिकाहरू र आकारहरू सूचीबद्ध गर्न ठाउँ छैन जुन बोझले तिनीहरूको रूप लिन्छ। तर बोझ भनेको कुनै पनि कुरा हो जसले भाइ वा बहिनीको आध्यात्मिक विकासलाई दमन गर्छ।

दाजुभाइ दिदीबहिनीहरूले यी बोझहरू सामना गर्दा हाम्रो दायित्व हो।

1. नम्र हुनुहोस्। तपाईं नम्र हुनुपर्दछ, नत्र तपाईं कसैको लागि कुनै कामको हुनुहुन्न। मलाई यो अचम्म लाग्छ कि एकअर्काको बोझ वहन गर्ने बारे हाम्रो आदेश दुई बुकएन्ड पदहरूको बीचमा छ जसले धेरै कुरा भन्छ। गलाती ५:२६, अध्याय ५ को अन्तिम पदले बताउँछ, "हामी अहङ्कारी बनेौं, एकअर्कालाई उक्साउने र ईर्ष्या नगरौं" र गलाती ६:३, "यदि कसैले आफू केही नभएको अवस्थामा आफूलाई केही ठान्छ भने, उसले आफैलाई धोका दिन्छ।" एकअर्काको बोझ बोक्ने आदेश दुईवटा पुस्तकको बीचमा पाइन्छ भन्ने रोचक कुरा होइन। परमेश्वरको मण्डलीमा धेरै मानिसहरूले बढी बोझ वहन नगर्नुको कारण हामी त्यहाँ पुग्न र मद्दत गर्न धेरै राम्रो छौं भन्ने सोच्दछौं। "आफ्नो बारेमा धेरै नसोच्नुहोस्।"

अन्डरपास मुनि आएको बाढीमा परेकी महिलाको कथाले मलाई सधैं रमाइलो लागेको छ। भुइँमा पानी बढिरहेको छ। फोर-हील ड्राइभमा एक जवान साथी पुलको माथि माथि आउँछ, रोक्छ, ढोका खोल्छ र तल झुक्छ। उसले त्यो वृद्ध महिलालाई देख्छ र उसले कराउँछ, "म्याम, के म तपाईंलाई मद्दत गर्न सक्छु?" उनी माथि हेर्छिन् र भन्छिन्, "त्यहाँबाट होइन!"

त्यहाँबाट उसको कुनै काम छैन। नम्रता भनेको आफूलाई देख्नु र त्यहाँ तल हुनु हो। नम्रता गलाती ६:१ मा भएको आज्ञाको आधार हो, "...तिमीहरू जो आत्मिक हुनुहुन्छ भाइलाई पुनर्स्थापित गर्नुपर्छ।" तपाईं आध्यात्मिक देख्नुहुन्छ यसको मतलब तपाईं सिद्ध हुनुहुन्छ भन्ने होइन। आध्यात्मिकको मतलब यो होइन कि तपाईंले कुनै फरक तरिकाले काम गर्नुहुन्छ, वा तपाईंको भाइ भन्दा धेरै राम्रो। आध्यात्मिक भनेको पक्कै पनि आत्म-धर्मी घमण्ड हुनु होइन। आध्यात्मिक हुनु भनेको आत्माले पूर्ण हुनु हो।

हाम्रो खण्डको रूपमा, गलाती ५: २२-२३ को सन्दर्भमा, हामीलाई आत्माले पूर्ण हुनुको अर्थ के हो थाहा छ, होइन? यसको अर्थ प्रेम, आनन्द, शान्ति, धैर्यता, भलाइ, नम्रता, दया, विश्वास र आत्मसंयम हुनु हो। ती सबै समेट्नुहोस् र तपाईंमा नम्रताको भावना छ, हैन?

धेरै पटक, हामी कनेक्टिकटको सानो सहरका मानिसहरू जस्तै छौं। यो प्रमुख सहर मध्ये एक को उपनगर थियो। केही मानिसहरू थोरै रिसाउन थाले किनभने तिनीहरूको सानो उपनगरमा लापरवाह चालकहरू दौडिरहेका थिए। त्यसैले तिनीहरूमध्ये 53 जनाले निवेदनमा आफ्नो नाम राखे, शेरिफकहाँ लगे र भने, "यो हाम्रो शहरमा रोकनुहोस्।" शेरिफले भने, "म के गर्न सक्छु हेर्छु।" केहि रात पछि, उसले घडी राख्यो। पक्कै पनि, उनले शहरमा लापरवाह सवारी चलाएको आरोपमा पाँच जनालाई पक्राउ गरे। निवेदनमा पाँच जनाको नाम थियो।

कहिलेकाहीँ हामी गर्वका साथ अरूको गल्तीहरू फेला पार्न सक्छौं जुन हाम्रो आफ्नै गल्तीहरू हुन्। यदि म अर्काको बोझ बोक्ने छु भने, त्यो बोझ आध्यात्मिक, भावनात्मक, शारीरिक वा जुनसुकै होस्, यो नम्र भएर, आत्माले पूर्ण भएर सुरु हुन्छ।

तपाईं मध्ये धेरैलाई एलजा हफर्डको नाम थाहा छ जसले मैले कहिल्यै बिर्सने छैन भन्ने कुरा लेखे। "त्यहाँ एकजना थियो जसले आफूलाई मभन्दा माथि ठान्थ्यो, र उहाँ मभन्दा माथि हुनुहुन्थ्यो, जबसम्म उसलाई त्यो सोच थिएन।" त्यो राम्रो छैन? यो पक्कै सही छ। आध्यात्मिक पुरुष र महिलाहरू आफ्नो जीवनमा परमेश्वरको अनुग्रहको आवश्यकताको बारेमा यति जानकार छन् कि तिनीहरू अहंकारको भावनामा भाइको नजिक कहिल्यै जान सक्दैनन्।

त्यसोभए मैले बोझ बोक्दा म के गरूँ? म आफ्नै नम्रता जाँच्छु। के म नम्र छु? के म आध्यात्मिक छु?

२. कोमल हुनुहोस् - गलाती ६:१ ले भन्छ, "नम्र हुनुहोस्, त्यो भाइलाई नम्रताको आत्माले पुनर्स्थापित गर्नुहोस्।" यो विशेष गरी सान्दर्भिक छ जब हामीले बोक्न मद्दत गर्ने बोझ पापसँग सम्बन्धित छ।

३. बोझ वहन। बोझ के हो भन्ने आधारमा त्यो असरले विभिन्न रूपहरू लिनेछ। वाक्य निर्माणले भन्छ, "बोझ बोक्दै रहोस्।" यो वर्तमान/पूर्ण काल हो, यो "यसलाई चाट्नुहोस् र वाचा दिनुहोस्" मात्र होइन। यसलाई एक पटक थिच्नुहोस् र आफ्नो बाटोमा जानुहोस्। वाक्यको संरचनाले यसो भन्छ, "तिमीले यो गछौं र जबसम्म यो गछौं तबसम्म यो गर्नुहोस्। लिन्छ।" यदि बोझ व्यक्तिको पापको परिणाम हो भने, गलाती ६: १ ले भन्छ, "भाइ वा बहिनीलाई बिस्तारै पुनर्स्थापित गर्नुहोस्।" पुनर्स्थापना पुरातन ग्रीक डाक्टरहरूले भाँचिएको हड्डीको सेटिङलाई जनाउन प्रयोग गरेको शब्द थियो। 'कहिल्यै हड्डीको सेट थियो, तपाईंलाई थाहा छ तपाईं यसलाई सावधानीपूर्वक गर्न चाहनुहुन्छ, तपाईं यसलाई बिस्तारै गर्न चाहनुहुन्छ। सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुरा यो निको पार्नको लागि गरिएको हो, सजायको लागि होइन।

यदि बोझ भावनात्मक छ भने, तपाईं यसलाई सल्लाह, अंगालो, सुन्न र प्रार्थना मार्फत वहन गर्नुहुन्छ। तपाईंले त्यो दिन दिनदिनै गर्न सक्नुहुन्छ, जबसम्म त्यो भाइ वा बहिनीले बोझ बोक्छ। यदि बोझ आर्थिक छ भने, तपाईंको पैसा वा अन्य सहयोग दिएर बोझ वहन गरिन्छ। यदि यो भौतिक बोझ हो भने, तपाईंले आफ्नो समय, प्रयास, दया र ऊर्जा मार्फत यसलाई वहन गर्नुहुन्छ। कारण जे सुकै होस्, बोझ बोक्नु भनेको दाजुभाइ वा दिदीबहिनी आफैले बोझ नबन्दासम्म बोझ बोक्नु हो। मलाई पुरानो भनाइ मनपर्छ, "साझेदारी गरिएको आनन्द दोहोरो आनन्द हो। बाँडिएको बोझ आधा बोझ हो।"

त्यो माग के हो ?

१. फेलोशिपको लागि वास्तविक समर्पण

केही समय अघि एउटा पिनट कार्टुनमा लुसीले चार्ली ब्राउनलाई हेरेर भनिन्, "हामी पृथ्वीमा किन छौं?" पुरानो दयालु चार्ली ब्राउनले निन्दनीय लुसीलाई हेरे र भने, "हामी अरू मानिसहरूलाई मद्दत गर्न यहाँ छौं।" लुसीले एक सेकेन्ड सोचे र आफ्नो अनुहारमा रिस राख्दै भनिन्, "त्यसो भए पृथ्वीमा अरू मानिसहरू किन छन्?" यो संसारले सोध्ने प्रश्न हो? किन यहाँ अरु सबै मलाई गडबड गर्न को लागी? "बाँच्नुहोस् र बाँच्न दिनुहोस्, मेरो व्यवसायबाट टाढा रहनुहोस्। नम्बर एकको लागि हेर्नुहोस् र अरू सबै कुरा जान दिनुहोस्।" म तपाईंलाई केहि भन्न दिनुहोस्, ख्रीष्टले यसलाई चुनौती दिनुहुन्छ। यदि हामी त्यसको शिकार भयौं भने, हामी परमेश्वरको मण्डली होइनौं। हामी एक संगठन हुन सक्छौं, तर हामी एक जीव होइनौं। हामी पक्कै पनि ख्रीष्टको शरीर होइनौं। फेलोशिप भनेको आइतवार बिहान हात मिलाउनु भन्दा बढी हो। यसको अर्थ जीवनको एकीकरण हो।

हामीले इङ्गल्याण्डको बार्न्सलेमा सुनेका दुई कुकुरहरू जस्तै हुनुपर्छ। त्यहाँ निक नामको एउटा सानो कुकुर, टेरियर थियो, र अर्को सानो कुकुर पर्सी, चिहुआहुआ थियो। एक दिन पर्सीलाई कारले ठक्कर दियो। पर्सीको मालिकले गरिब पर्सी मरेको छ भनी सोचे। त्यसोभए त्यो मालिक, क्रिस्टिन ह्यारिसनले त्यो सानो चिहुआहुआको शव लिएर प्लास्टिकको झोलामा राखे, बाहिर गएर पछाडिको आँगनमा गाडे। निक, टेरियर, मुटु टुटेको थियो। उसले माथि गएर प्लाष्टिकको बोरा खने। उसले आफ्नो दाँतले घरको छेउमा औषधि दिन्छ। जब क्रिस्टिन बाहिर आयो र त्यो झोला उठाई, मुटु धड्किरहेको थियो। पर्सी, चिहुआहुआ मात्र जीवित भएन, उनी पूर्ण रूपमा निको भए।

जब मैले त्यो कथा सुने तब यसले मलाई भगवान पुनरुत्थानको व्यवसायमा हुनुहुन्छ भनेर सम्झायो। ख्रीष्टमा बप्तिस्मा लिँदा ख्रीष्टियनहरू जीवनको नयाँपनमा उठ्छन्। तिनीहरू आफ्नो मृत्युबाट पापमा पुनरुत्थान हुन्छन् र नयाँ जीवन शुद्ध र पापबाट मुक्त हुन्छन्।

हामी उही आत्माद्वारा प्रतिबद्ध छौं जसले येशूलाई पुनः जीवित ल्याउनुभयो, केवल मानिसहरूलाई मृत्युको चंगुलबाट तान्दै तिनीहरूको बोझ बोक्दै। मान्छेहरू, चर्च एउटा अस्पताल हो, तर यदि कोही निको भएन भने हामी कतिको व्यवस्थित छौं भन्ने कुराले फरक पार्दैन। यदि हामी एकअर्काको भार वहन गर्न जाँदैछौं भने, त्यहाँ फेलोशिपको लागि वास्तविक समर्पण हुनुपर्छ।

२. शरीरमा सदस्यताको नयाँ परिभाषा।

हामी ख्रीष्टको शरीरका सदस्यहरू हौं। (रोमी १२:४-५ र १ कोरिन्थी १२) "त्यसैले हामी एकअर्काका सदस्य हौं।" शरीर हुनु भनेको यही हो। मलाई लाग्छ हामी पर्वतारोहीहरू जस्तै हुनुपर्छ।

1953 मा, तपाईंलाई सर एडमन्ड हिलारीको नाम याद होला। उनले सगरमाथाको शिखरमा पुग्ने पहिलो टोलीको नेतृत्व गरे। उनीसँग एक गाइड थिए, शेर्पा गाइड, जसको नाम पेन्जिक नोर्गे थियो। यो राम्रो कुरा हो कि नोर्गे सर एडमन्ड हिलारीको साथमा थिए किनभने तिनीहरूले आफ्नो झरना सुरु गर्दा, एडमन्ड हिलारीको खुट्टा चिप्लियो र उनले आफ्नो सन्तुलन गुमाए कि उनी पूरै ढले, तर नोर्गेले आफ्नो पिक लिएर बरफमा जाम गरे र डोरी समातेको कारण। तिनीहरूले एकसाथ उहाँलाई समात्न सक्थे जबसम्म उहाँ आफ्नो बाटो नपुगेर फेरि पहाडलाई समात्न सक्नुहुन्थ्यो। नत्र हजार मिटर तल खसेको थियो। जब तिनीहरू तल पुगे, सबैजना पेन्जिक नोर्गेलाई नायक बनाउन तयार थिए, र उनले प्रेसलाई जवाफ दिए, "होइन, होइन, होइन, म नायक होइन।" उसले भन्यो, "पर्वतारोहीहरू एकअर्काका मद्दत गर्न एक अर्कासँग बाँधिएका छन्। त्यो मात्र हामी को हो।"

उहाँ स्वाभाविक कुराको लागि प्रशंसा चाहनुभएन। उसले अपेक्षा गरेको कुराको दाबी चाहँदैन थियो। शरीरको रूपमा हाम्रो प्रकृतिले हामी आपसी सहयोगको लागि प्रतिबद्ध हुनुपर्छ भन्ने माग गर्दछ।

प्रश्नहरू छन्।

1. तपाईंको लाइन कससँग जोडिएको छ? तपाईं सबैलाई प्रत्येक सदस्यसँग बाँध्न सकिँदैन; त्यो सम्भव छैन, तर तपाईंको रेखा कुनै क्रिश्चियन भाइ वा बहिनीसँग जोडिएको हुनुपर्छ।
2. तिमी चिल्पिँदा तिमीलाई कसले समात्ने र तिम्रो भार वहन गर्न कसले मद्दत गर्छ?

बोझ किन बोक्ने ?

जवाफ सरल छ। यो गलाती ६:२ मा छ, "किनभने यसले ख्रीष्टको व्यवस्थालाई पूरा गर्दछ।" "ठीक छ, ख्रीष्टको व्यवस्था के हो?" मैले बाइबल मार्फत सबै बाटो हेरेको छु र, मेरो विचारमा, येशूले त्यो नियम दिनुभयो जब उहाँका प्रेरितहरूलाई शत्रु समूहको अगाडि भन्नुभयो "एउटा नयाँ आज्ञा म तिमीहरूलाई दिन्छु, एक अर्काका लागि प्रेम गर जसरी मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छु, त्यसैले तिमीहरूले प्रेम गर्नुपर्छ। एक अर्का।" (यूहन्ना १३:३४)

अब जब येशूले त्यो आज्ञा दिनुभयो, यो साँच्चै उहाँका श्रोताहरूको लागि एक विरोधाभास थियो किनभने उहाँले एकअर्काका लागि प्रेम गर्न नयाँ आज्ञा दिनुभएको थिएन। लेवी १९:१८ आज्ञा गर्दछ, "एक अर्काका लागि प्रेम गर्नुहोस्।" त्यो येशू एक हजार वर्ष अघि थियो। तर नयाँ आज्ञा "मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेझैं एकअर्काका लागि प्रेम गर।" तिमीले एकअर्काका लागि माया गरेको म चाहन्छु।

के उसले हाम्रो भार उठायो? उहाँले पक्कै गर्नुभयो। उसले हामीसँग भएको हरेक बोझ बोक्न, र हामीले "कलवरी" भनिने पहाडको कूसमा हुने हरेक बोझ बोक्न। त्यसको कारणले गर्दा, क्रिश्चियनहरूले अहिले जीवनको नयाँपन र "स्वर्ग" भनिने सिद्ध ठाउँमा अनन्त जीवन थाहा पाएका छन्। येशूले हामीलाई एकअर्काको बोझ वहन गर्नुको अर्थ के हो भन्ने अन्तिम नमूना दिनुभएको छ - त्यो नयाँ आज्ञा हो। जति लामो लाग्छ, जति गहिरो लाग्छ, जति लाग्छ त्यति नै गर्नुहोस्। एकअर्काको बोझ बोक्नुहोस् र ख्रीष्टको व्यवस्था पूरा गर्नुहोस्। Amazing Grace #1313, Steve Flatt, May 25, 1997

एकअर्काका लागि सल्लाह दिनुहोस्

त्यहाँ धेरै पटक छन् जहाँ बाइबलले हामीलाई एकअर्काका लागि केही कुराहरू गर्न भन्छ। यसको कारण हो: हामी येशू ख्रीष्टको शरीर हौं। हामी एकअर्कासँग जोडिएका सदस्य हौं, जस्तै हात नाडीमा जोडिएको छ, वा खुट्टा घुँडासँग जोडिएको छ। किनकी हामी जोडिएका छौं, त्यहाँ केहि चीजहरू छन् जुन हामीले एकअर्काको लागि र एकअर्काको लागि गर्नुपर्छ।

उदाहरण को लागी, छाता आदेश "एक अर्काका लागि प्रेम" हो। सही? त्यसपछि हामी "एक अर्काका लागि स्वीकार गर्नुहोस्," "एकअर्काका लागि प्रोत्साहन दिनुहोस्," र "एकअर्काका लागि क्षमा गर्नुहोस्।" यो पाठ लागू गर्न सबैभन्दा गाह्रो हुन सक्छ। शरीरका ती अङ्गहरूलाई तपाईंले साँच्चै कसरी प्रेम गर्नुहुन्छ, जो आफूले चाहेजस्तो बाँचिरहेका छैनन्? त्यस्ता मानिसहरूका लागि हामीले के गर्ने?

धेरै पटक हामी सानी केटीले भनेको कुरा गछौं जब उनले ठूलो आयोगलाई केवल एक शब्दले गलत उद्धृत गरे। उनले भनिन्, "सारा संसारमा गएर गफ प्रचार गर।" त्यो नजिक छ, तर त्यो अझै धेरै टाढा छ। मैले यी एक अर्का खण्डहरूमा बाइबल खोजेको छु, र मैले नयाँ नियममा एउटा पनि आदेश फेला पार्न सकिन जहाँ यसले "एक अर्काको बारेमा कुरा गर्नुहोस्।"

"तिमीहरू भलाइले भरिएका, ज्ञानले भरिएका, एकअर्कालाई सल्लाह दिन पनि सक्षम छन् भनी म आफैं पनि तिमीहरूका भाइहरूबाट विश्वस्त छु।" (रोमी 15:14-KJV) अब चेतावनी भनेको हामीले दिनहुँ प्रयोग गर्ने शब्द होइन। एकअर्कालाई सल्लाह दिनको लागि सबैभन्दा सामान्य समानार्थी शब्दहरू मध्ये एक अर्कालाई निर्देशन दिनु हो। यो NIV मा रेन्डर गरिएको तरिका हो।

न्यु इन्टरनेशनल डिकशनरी अफ न्यू टेस्टामेन्ट धर्मशास्त्रले सल्लाह परिभाषित गर्दछ; "आध्यात्मिक मनोवृत्ति सुधार गर्नको लागि यसले दिमागलाई सच्याउन खोज्छ, गलत कुरालाई ठीक गर्न खोज्छ।" अर्को शब्दमा, चेतावनीले सोचको पुनः दिशालाई बुझाउँछ। यो एक निर्देशन हो, तर यो गलत सही गर्ने सन्दर्भमा छ।

1. सल्लाह, चेतावनी दिन, वा सच्याउन।

निस्सन्देह, शरीरमा शिक्षा र शिक्षाको लागि ठाउँ छ। ख्रीष्टको शरीरमा सुधारको लागि पनि ठाउँ छ। त्यो नकारात्मक शिक्षा जस्तै होइन। शरीरमा सकारात्मक निर्देशनको लागि ठाउँ छ र सकारात्मक सुधारको लागि शरीरमा ठाउँ छ। सल्लाह भनेको नकारात्मक हुनु भनेको होइन। यो निन्दाको बारेमा होइन। यो न्यायवादको बारेमा होइन; बरु, यो एक सकारात्मक चेतावनी र निर्देशन हो जुन परमेश्वरको सत्यमा आधारित छ।

2. प्रेम र चिन्ताबाट सल्लाह र घमण्ड होइन।

पावलले एक भाइको बारेमा लेखे जसलाई चेतावनी दिइएको थियो, सच्याइएको थियो र चेतावनी दिइएको थियो "तैपनि उसलाई शत्रुको रूपमा नमान्नुहोस्, तर चेतावनी दिनुहोस्" (त्यहाँ चेतावनीको रूपमा एउटै शब्द छ) "तर उसलाई भाइको रूपमा चेतावनी दिनुहोस्।" (२ थेसलोनिकी ३:१५) चेतावनी भनेको तपाईंले कसैलाई लेबल लगाउन के गर्नुहुन्छ, यो होइन कि तपाईं कसैको आलोचना गर्न गर्नुहुन्छ र यो होइन कि तपाईंले कसैको लागि कुरूप हुनको लागि गर्नुहुन्छ। यो दाजुभाइ र दिदीबहिनीहरूलाई मद्दत गर्न हो। यो प्रेम र चिन्ताबाट उत्पन्न हुन्छ।

सल्लाहकारको उत्कृष्ट उदाहरण अभिभावक हो। अब आमा र बुबा, मलाई थाहा छ तपाईं यससँग सम्बन्धित हुन सक्नुहुन्छ। एफिसी ६:४ ले के भन्छ? हामीले यसलाई हाम्रो जीवनभर उद्धृत गरेका छौं, "आफ्ना छोराछोरीलाई प्रभुको पालनपोषण र सल्लाहमा हुर्काउनुहोस्।" के तपाईंलाई थाहा छ चेतावनी शब्द के हो? यो क्रिया को संज्ञा रूप हो, admonish। "आफ्ना छोराछोरीहरूलाई प्रभुको सल्लाहमा हुर्काउनुहोस्।"

आमाबाबु, तपाईंको कामको एक प्रमुख भाग तपाईंको छोराछोरीलाई सिकाउनु हो। के तपाईं, तिनीहरूको पूरै बाल्यकालमा, सुधार नगरी मात्र सिकाउन सक्नुहुन्छ? होइन, यसले मात्र त्यसरी काम गर्दैन। तपाईं रिस उठाउन वा सच्याउन चाहनुहुन्न। तपाईं सधैं प्रेम द्वारा प्रेरित हुन चाहनुहुन्छ। तर आमाबाबुले जिम्मेवारी त्याग्छन् यदि उसले वा उनी कहिल्यै सच्याउँदैनन्, कहिल्यै चेतावनी दिन्छन् वा कहिल्यै सल्लाह दिन्छन्। मलाई लाग्छ, आमाबाबु, अरू कसैलाई भन्दा बढी, थाहा छ कि यसले काम गर्दैन। तैपनि, हामी आमाबाबुलाई पनि थाहा छ कि हाम्रा छोराछोरीहरूलाई सल्लाह र पुनः निर्देशित गर्नु तिनीहरूप्रतिको हाम्रो ठूलो प्रेमबाट उत्पन्न हुन्छ। ख्रीष्टियनहरू माझ हुने तरिका यही हो।

प्रेषित पावलले आफूले प्रचार गरेको कुरा अभ्यास गरे, होइन र? यदि तपाईंले आफ्नो नयाँ नियम बिल्कुलै पढ्नुभएको छ भने, तपाईंलाई थाहा छ कि पावल कसैको पनि, जहाँ पनि र कुनै पनि समयमा तिनीहरूको जीवनमा पापको सामना गर्न डराउँथे। गलाती 2:11 मा, उहाँले प्रेरित पत्रसको सामना गर्नुभयो। मैले उसको सामना गर्नुपर्छ किनभने उसले गलत काम गर्यो। प्रेरित 20:31, पावलले चर्चका एल्डरहरूलाई सल्लाह दिए। तर मलाई त्यो पदको अन्त्य मन पर्छ जब उसले ती एल्डरहरूलाई भन्यो, "याद राख्नुहोस् कि मैले तीन वर्षसम्म चेतावनी दिन छोडेको छैन" त्यहाँ शब्द छ, "तिमीहरू प्रत्येकलाई रात दिन आँसुले चेतावनी दिँदै।" के तपाईं दया र माया देख्नुहुन्छ? पावललाई थाहा थियो कि कहिलेकाहीं चेतावनी दिनु सही कुरा हो, तर यो गर्ने सही तरिका छ।

A. सल्लाहकार हुनुको जिम्मेवारी को हो?

कसको मन्त्रालय हो? पहिलो, यो निकायका नेताहरूको जिम्मेवारी हो। "अब दाजुभाइहरू, हामी तिमीहरूलाई प्रभुमा कडा परिश्रम गर्नेहरू, जो प्रभुमा तिमीहरूमाथि छन् (यसलाई हेर्नुहोस्) र तिमीहरूलाई सल्लाह दिनेहरूलाई आदर गर्न आग्रह गर्दछौं। तिनीहरूको कामको कारण उनीहरूलाई प्रेममा उच्च सम्मानमा राख्नुहोस्। शान्तिमा बस्नुहोस्। एक अर्कासंग।" (१ थेसलोनिकी ५:१२-१३)

ती दुई पदहरूमा पावलले चर्चको गोठालो गर्ने ठूलो कठिनाइलाई बुझेका छन्। उसलाई थाहा छ कि एल्डरको रूपमा सेवा गर्न जाँदै

गरेका मानिसहरूले कहिलेकाहीं त्रुटिमा रहेका सदस्यहरूको सोचलाई पुनर्निर्देशित गर्न आवश्यक छ। उहाँले हामीलाई ती मानिसहरूलाई समर्थन गर्न चार्ज गर्नुहुन्छ जसको काम यो गर्नु हो। अगुवाहरूले मण्डलीको नेतृत्व गर्न सक्दैनन् यदि तिनीहरूले आफ्नो टाउको पापतिर फर्काए किनभने यसले तिनीहरूको विश्वसनीयतालाई नष्ट गर्नेछ। तर यो पनि सत्य हो कि नेताहरूले नेतृत्व गर्न सक्दैनन् यदि उनीहरूले सल्लाह दिँदा शरीरले समर्थन र सम्मान गरेनन्। त्यसैगरी, नेताहरूले के सच्याउन वा पूरा गर्न खोजिरहेका छन् भन्ने बारे जानकारी नभएमा सदस्यहरूले नेताहरूलाई समर्थन गर्न सक्ने छैनन्। यदि चर्चमा अगुवाहरू छन् जसले सावधानीपूर्वक र मायालु रूपमा सामना गर्न पर्याप्त हेरचाह गर्छन् भने, उनीहरूलाई त्यो शरीरका सदस्यहरूले उच्च सम्मानमा राख्नुपर्छ।

B. सचेत गराउने जिम्मेवारी कसको हो ?

हो, अगुवाहरू, तर शरीरका अंगहरू पनि। "र भाइहरू हो, हामी तपाईंलाई आग्रह गर्दछौं," अब पावलले थिस्सलोनिकाको सम्पूर्ण मण्डलीलाई सम्बोधन गर्दैछन्, "हामी तिमीहरूलाई आग्रह गर्दछौं, भाइहरू, निष्क्रियहरूलाई चेतावनी दिनुहोस्, डरपोकहरूलाई प्रोत्साहन दिनुहोस्, कमजोरहरूलाई मद्दत गर्नुहोस्, सबैसँग धैर्य राख्नुहोस्।" (१ थेसलोनिकी ५:१४) फेरि, त्यो शब्द चेतावनीको लागि ग्रीक शब्द हो। त्यसकारण पावलले पारस्परिक र हेरचाह गर्ने रेखदेख गर्ने ख्रीष्टियनहरूको पारस्परिक, भ्रातृ सेवालाई औल्याए। उहाँले भन्नुभयो, "म चाहन्छु कि तपाईंले एकअर्काको सम्झाउने जिम्मेवारी पाएको जस्तो महसुस गर्नु।" किन? किनभने हामी एक अर्काका सदस्य हौं। यदि तपाईं "एक अर्का" खण्डहरू पालन गर्न जाँदै हुनुहुन्छ भने, तपाईंले "एक अर्काको सदस्य" हुनुको अर्थ के हो भनेर बुझ्नुपर्छ। हामी संस्थाका सदस्य होइनौं। हामी एक जीवका सदस्य हौं। हामी शरीरका सदस्य हौं, र हामी

धैरैजसो क्रिस्चियनहरू आपसी जवाफदेहितादेखि धैरै डराउँछन्। धैरै विरलै तपाईंले सदस्यहरू बीच कुनै सल्लाह भइरहेको देख्नुहुन्छ। मलाई लाग्छ कि यो चर्च भनेको के हो भन्ने सबैभन्दा प्रचलित अवधारणाको भ्रमको कारण हो। त्यो अवधारणा हो: तपाईं चर्चको रूपमा भेला हुनुहोस्, बस्नुहोस्, सुन्नुहोस्, र छोड्नुहोस्। म मेरो जीवनको जिम्मामा छु। तपाईं आफ्नो जिम्मामा हुनुहुन्छ। म तिमीसँग गडबड गर्दिन, र तिमी मसँग गडबड नगर। ख्रीष्टको शरीरमा सदस्यताको अर्थ त्यो होइन। के तपाईंको हात तपाईंको पाखुरासँग सम्बन्धित छ? मेरो तिमीसँग कुनै सरोकार छैन। तिमीले मलाई कष्ट नगर्नु। हामी आफ्नो काम मात्र गर्छौं। हामी एक अर्काको लागि जिम्मेवार छौं। मण्डली क्रिस्चियन मानिसहरू हो, एक जीव हो, संगठन होइन।

C. सल्लाहकार हुन के चाहिन्छ? यदि यो हामीले गर्ने मन्त्रालय हुन गइरहेको छ भने - हामीले यसलाई कसरी गर्ने?

क) भलाइले भरिपूर्ण हुनुहोस्। "मेरा भाइहरू, म आफैं विश्वस्त छु, कि तपाईंहरू आफैं भलाइले भरिपूर्ण हुनुहुन्छ।" (रोमी 15:14 NIV) हेर्नुहोस् कि यसले तिनीहरूलाई सल्लाह दिने क्षमता दिन्छ। उहाँ भन्नुहुन्छ, तपाईंसँग क्रिस्चियन चरित्र छ र तपाईंले परिपक्वताको स्तर पाउनुभएको छ। यसैले, तपाईंसँग विश्वसनीयता छ जब यो सल्लाह दिने समय आउँछ।

मलाई तिम्रो बारेमा थाहा छैन, तर जब कोही भित्र पसेर मलाई सीधा गर्ने प्रयास गर्दा म राम्रोसँग प्रतिक्रिया दिन सक्दिन। अनि तपाईं? तर, जब नम्रतामा कोही मसँग गलतफहमीको बारेमा कुरा गर्नका लागि आँसुले भरिएको आँखा लिएर आउँदा म सुन्छु र प्रतिक्रिया दिन्छु।

कोरिन्थलाई आफ्नो पहिलो पत्रमा, पावलले त्यो मण्डलीलाई भन्नका लागि केही कठिन कुराहरू थिए: "भाइहरू हो, तिमीहरूलाई शर्ममा पार्न म यो लेखेको होइन, तर मेरा प्यारा छोराछोरीहरू भएकोले तिमीहरूलाई चेतावनी दिनको लागि लेखेको छु।" (१ कोरिन्थी ४:१४) यदि तपाईंले सल्लाह दिँदा मानिसहरूले तपाईंको कुरा सुन्नू भन्ने चाहनुहुन्छ भने, तपाईं इमानदारीसाथ हिँड्नु र नम्रताका साथ अन्तरक्रिया गर्नु राम्रो हुन्छ। न्यायाधीशहरू आफैंमा भरिपूर्ण हुन्छन् भने सल्लाहकारहरू भलाइले भरिपूर्ण हुन्छन्। त्यहाँ ठूलो, ठूलो भिन्नता छ।

ख) ज्ञानले भरिपूर्ण हुनुहोस्। फेरि, रोमी 15:14 मा, उहाँले भलाइले भरिपूर्ण हो भन्नुभएपछि, उहाँले भन्नुहुन्छ, "पूर्ण होओ वा ज्ञानले भरिनुहोस्।" अब पावल त्यहाँ अनियमित बारेमा बोलिरहेका छैनन् ज्ञान, केवल धैर्य तथ्यहरू भएको; उसले ईसाई ज्ञानको बारेमा कुरा गरिरहेको छ। उसले धर्मशास्त्र जान्नको बारेमा कुरा गरिरहेको छ, तर उसको मतलब वास्तवमा धर्मशास्त्रमा बढ्दै गएको हो। पावलले रोमका ख्रीष्टियनहरूको प्रशंसा गर्छन् किनभने तिनीहरू केवल धर्मशास्त्रमा जाँदै छैनन्, धर्मशास्त्र तिनीहरूको माध्यमबाट जाँदैछ। जब त्यो हुन्छ, तपाईंसँग पर्याप्त र प्रभावकारी रूपमा कसैलाई सल्लाह दिने क्षमता हुन्छ।

"सबै धर्मशास्त्र ईश्वरको सास हो..." (२ तिमोथी ३:१६) हामीमध्ये धैर्यको लागि स्मृति कार्य हो, यसले धर्मशास्त्रको बारेमा कुरा गर्छ। बाँकी श्लोकले के भन्छ? "...र सिकाउनको लागि उपयोगी छ," हो, "हप्काउने, सच्याउनको लागि पनि..." हेर्नुहोस् चेतावनी दिने क्षमता ख्रीष्टसँग हिँड्नेहरूमा पाइन्छ, जो भलाइ र धर्मशास्त्रको ज्ञानले भरिएका छन्। सल्लाह, जस्तै प्रोत्साहन, क्षमा, स्वीकृति, र यस श्रृंखलामा यी प्रत्येक "एक अर्का" खण्डहरू जस्तै अरूको जीवनमा येशूको प्राकृतिक बहिर्गमन मात्र हो। हाम्रा प्रभुले यी सबै कुराहरू सही समयमा, सही मानिसहरूलाई र सही मनोवृत्तिका साथ गर्नुभयो।

अब मण्डलीका सबैजना सल्लाहकार हुन सक्दैनन्। प्रत्येक मण्डलीमा केही व्यक्तिहरू छन् जो अरू कसैलाई चेतावनी दिन पर्याप्त विश्वसनीयताका साथ हिँड्दैनन्। म पूर्णताको बारेमा कुरा गरिरहेको छैन, तर म हिँड्ने कुरा गरिरहेको छु। त्यसपछि मण्डलीमा अरू मानिसहरू पनि छन् जो धर्मशास्त्रको बारेमा धेरै अनभिज्ञ छन् जसले अरू कसैलाई पर्याप्त रूपमा सल्लाह दिन सक्षम छन्। तर प्रत्येक मण्डलीमा केही, आशा छ कि धेरै, सदस्यहरू हुनुपर्छ जो सल्लाहकार हुन पर्याप्त परिपक्व छन्।

D. हामीले यसलाई कसरी गर्ने? हामीले एकअर्कालाई कसरी सल्लाह दिनुपर्छ?

a धर्मशास्त्रको उल्लङ्घनलाई चेतावनी दिनुहोस्, र यसलाई प्यारामिटर बनाउनुहोस्। तपाईंहरू मध्ये कसै-कसैले रोमीहरूका अन्य खण्डहरूको कारणले "एक अर्कालाई स्वीकार्नुहोस्" भन्ने आदेशलाई उल्लङ्घन गरेको सोच्न सक्नुहुन्छ। पावलले भने "त्यसैले हामी एकअर्काको न्याय गर्न छोडौं" (रोमी 14:13); "एक अर्कालाई ग्रहण गर, जसरी खीष्टले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नुभयो" (रोमी 15:7) र "ओ हो, तर म चाहन्छु कि तिमीहरूले पनि एकअर्कालाई सचेत गर। (रोमी 15:14) तपाईं आफ्नो टाउको खन्याउनुहुन्छ र सोधिरहनु भएको हुन सक्छ, "ठीक छ, के दिन्छ? मैले बुझिन।"

हामी यहाँ फेरि देखिरहेका छौं शरीरमा सन्तुलन र विवेकको आवश्यकता हो। यदि तपाईंले यो पत्ता लगाउनु भएको छैन भने, मलाई तपाईंको लागि यो स्पष्ट गर्न दिनुहोस्। रोमी 14 र 15 मा पावलले तर्क गर्छन् कि विचारको लागि शरीरमा पर्याप्त ठाउँ छ। वास्तवमा, त्यहाँ व्यक्तिगत विश्वासको लागि पर्याप्त ठाउँ छ। तर शरीरमा जानाजानी पाप गर्ने ठाउँ छैन। पावलले स्पष्ट गरे कि विचार र व्यक्तिगत विश्वासको मामिलामा, स्वीकार्य हुनुपर्छ। तर सल्लाहले भाइ वा बहिनीलाई धर्मशास्त्रको शिक्षाको सामना गर्न ल्याउँछ। हामीले यी उल्लङ्घनहरूलाई विनम्र र मायालु भई औल्याउनुपर्छ। मलाई एकजना पुरानो प्रचारकले भनेका कुरा मनपर्छ, "यदि तपाईं परमेश्वरको वचनलाई यस विषयमा ल्याउन सक्नुहुन्न भने, यो कुरा उठाउन लायक छैन।" यो चेतावनी को लागि प्यारामिटर हो।

b आफ्नो जीवन आफै जाँच निश्चित हुनुहोस्।

एकजना मानिसले ती पुरानो समयको तराजू मध्ये एउटामा पाइला टेकेर आफ्नो निकेल हाल्यो। यसले उसलाई आफ्नो तौलसँगै एउटा सानो कार्ड दियो। उसले आफ्नी श्रीमतीलाई ठक्कर दियो र भन्यो, "हनी, हेर, यसमा लेखिएको छ "तिमी सुन्दर, चतुर र बुद्धिमान छौ।" उनले भनिन्, "मलाई त्यो कार्ड दिनुहोस्।" उनले यसलाई हेरिन् र भनिन्, "हो, र यो तपाईंको वजन भयो। गलत पनि।" अरू कसैलाई सल्लाह दिनु अघि तपाईंले के गर्नुपर्छ थाहा छ? तपाईंले साँच्चै आफ्नो जीवनलाई तौलनु आवश्यक छ। येशूले डाँडाको उपदेशमा त्यो सिद्धान्त सिकाउनुभयो "तिमी किन आफ्नो मासु बाहिर निकाल्ने प्रयास गर्छौं? आफ्नै आँखाबाट टाँसिएको त्यो विशाल किरणलाई हेर्नु अघि भाइको आँखा।" (मत्ती 7:3) तपाईंले पहिले परमेश्वरसँगको आफ्नो हिँडाइको जाँच गर्नुहुन्न र यसप्रति संवेदनशील हुनुहुन्न तबसम्म तपाईं सल्लाहकार हुन सक्नुहुन्न।

म तपाईंलाई एक सानो चेतावनी दिन्छु। जबसम्म तपाईं आफैले चेतावनी प्राप्त गर्न सक्नुहुन्न तबसम्म तपाईं सल्लाहकार हुन योग्य हुनुहुन्न। यदि तपाईं सोच्नुहुन्छ कि तपाईंको जीवनमा कुनै क्षेत्रहरू छैनन् जुन कहिलेकाहीं सुधारको आवश्यकता पर्दैन, तपाईंले राम्रोसँग दुई पटक सोच्नु भएको थियो। तपाईंले राम्रोसँग चिन्ह लगाउनु हुन्छ।

ग व्यक्तिगत रूपमा, व्यक्तिगत रूपमा सामना गर्नुहोस्।

अब यो गाह्रो छ। व्यक्तिलाई व्यक्तिगत रूपमा सामना गर्नुहोस्। सार्वजनिक सल्लाह व्यक्तिगत टकरावबाट बच्नको लागि प्रयोग गर्नु हुँदैन। पत्र वा इमेल पठाउँदैन। बाइबलले सिकाउँछ कि सार्वजनिक सल्लाह भनेको व्यक्तिलाई सुधार गर्न अन्तिम चरण हो।

येशूले भन्नुहुन्छ कि यदि तपाईं एक भाइ विरुद्ध केहि पाउनुभयो भने, उसले तपाईंलाई गल्ती गरेको छ, तपाईं यसलाई कसरी व्यवहार गर्नुहुन्छ क) तपाईं तिनीहरूलाई काम गर्न सक्नुहुन्न भनेर हेर्न जानुहुन्छ, ख) यदि उसले सुन्दैन भने, दुई वा तीन साक्षीहरू लिनुहोस्, र समूह मध्यस्थता प्रयोग गर्ने प्रयास गर्नुहोस्, ग) "यदि उसले तिनीहरूको कुरा सुन्न अस्वीकार गर्यो भने, यो चर्चलाई भन्नुहोस्; (अहिले हेर्नुहोस्) र घ) "यदि उसले मण्डलीको कुरा पनि सुन्न इन्कार गर्छ भने, उसलाई मूर्तिपूजक जस्तै व्यवहार गर।" (मत्ती 18:15-17)

मैले ती दुर्लभ उदाहरणहरूमा फेला पारे जहाँ मैले चर्च अनुशासन प्रयोग गरेको देखेको छु, कि हामीले तेस्रो चरण छोडेका छौं। जब यो कहिले सकियो, तपाईं तिनीहरूलाई एकमा एक जानुहुन्छ, तपाईं दुई वा तीन लिनुहुन्छ, त्यसपछि तपाईं एल्डरहरूलाई भन्नुहुन्छ र एल्डरहरू उठेर भन्न सक्छन्, "उनीहरूसँग केही गर्नुहुन्न।" यसमा भनिएको छ, "मण्डलीलाई भन्नुहोस्, र यदि उसले तिनीहरूको कुरा सुनेन भने," मैले देखेको चित्र हेर्नुहोस्, चर्च (सदस्यहरू, ईसाईहरू) भन्छन्, "हामीलाई समस्यामा परेको छ। उसले जानाजानी भगवानको मुखमा थुकिरहेको छ। यो हप्ता र अर्को हप्ता तपाईंहरू सबैले उहाँसँग कसरी सम्पर्क राख्नुहुन्छ?" तपाईं सकारात्मक साथीहरूको दबाबको बारेमा कुरा गर्नुहुन्छ, तपाईं ती मानिसहरूको बारेमा कुरा गर्नुहुन्छ, "भाइहरू, हामी तपाईंलाई माया गर्छौं, हामी तपाईंलाई फर्कन चाहन्छौं।" मलाई मेरो सबै वर्षहरूमा त्यसो गर्न भनिएको छैन, तर त्यो मैले मत्ती 18 मा पढेको कुरा हो। यदि उसले तिनीहरूको कुरा सुन्दैन भने, उसलाई मूर्तिपूजक जस्तै व्यवहार गर्नुहोस्। मानिसहरू, कहिलेकाहीं शरीरमा, अंगविच्छेदन

आवश्यक हुन्छ, तर यो सधैं अन्तिम उपाय हो।

d उहाँलाई येशूलाई निर्देशित गर्नुहोस्।

"हामी उहाँको घोषणा गर्छौं, सबैलाई सबै बुद्धिका साथ सल्लाह दिँदै र सिकाउँदै, ताकि हामी सबैलाई ख्रीष्टमा सिद्ध रूपमा प्रस्तुत गर्न सकौं।" (कलस्सी १:२८) के तपाईंलाई थाहा छ कि चेताउनीको लक्ष्य भनेको चेतावनी हो? यो कसैलाई मेरो अपेक्षाहरू लाई लाइन बनाउन को लागी हैन। सल्लाह भनेको केवल एकअर्कालाई येशूजस्तै हुन प्रोत्साहन दिनु हो, जब हामी मार्गबाट बाहिर निस्कन थाल्छौं, हामीलाई ख्रीष्टजस्तै हुने लक्ष्यमा फिर्ता लैजान मद्दत गर्दछ।

e. *जवाफ दिनेलाई प्रोत्साहन दिनुहोस्।*

हुनसक्छ तिनीहरूले तपाईंबाट प्रतिक्रिया दिनुहुन्छ केवल एकमा एक वा, हुनसक्छ यो दुई वा तीन पटक पछि। मलाई थाहा छैन, तर प्रोत्साहन दिनुहोस्। कोरिन्थमा एक जना भाइ खुला विद्रोहमा बाँचिरहेका थिए। ऊ एक प्रकारको अनैतिक संघमा थियो। पावलले भने, "त्यो मण्डलीलाई सहन नदिनुहोस्, त्यो केवल मरेको गलत हो।" (१ कोरिन्थी ५) त्यसोभए, हामीले केही बेर अघि कुरा गरेको आध्यात्मिक अनुशासन तिनीहरूले प्रयोग गरे। उनले पश्चात्ताप गर्दै जवाफ दिए। तर केही दाजुभाइ दिदीबहिनीहरूले पश्चात्ताप गरेपछि पनि उहाँको विरुद्धमा थिए। फलस्वरूप पावलले भने, "अब त्यो भाइको बारेमा, तपाईंले उसलाई क्षमा दिनुपर्छ र सान्त्वना दिनुपर्छ ताकि ऊ अत्याधिक शोकले डुब्र नपरोस्।" (२ कोरिन्थी २:७) कसैको भूमिका सल्लाह दिने मात्र होइन भनेर तपाईंले बुझ्नुभएको कुरा सुनिश्चित गर्नुहोस्।

रोमी १२ मा आत्मिक वरदानहरू मध्ये, यसले कहिल्यै वरदान भनेको छैनचेतावनी को। यो कसैको काम होइन वरिपरि जानु र तिनीहरूले देख्ने सबैलाई सच्याउन। जब कसैले मायालु सुधारको लागि सकारात्मक प्रतिक्रिया दिन्छ, तब तिनीहरूलाई प्रोत्साहन दिनुहोस् र तिनीहरूलाई अँगाल्नुहोस्।

एकअर्कालाई सम्झाउने आदेश सबै भन्दा कठिन छ। यो गाह्रो, जोखिमपूर्ण र महँगो छ, तर लाभांश अनन्त छन्। यदि हामीले सल्लाह दिन पर्याप्त वास्ता गर्दैनौं भने, हामी पर्याप्त वास्ता गर्दैनौं। पावलले भने, "अनि म आफै पनि तिमीहरू मेरा भाइहरू हो भनेर विश्वस्त छु कि तिमीहरू पनि भलाइले भरिपूर्ण छौ, ज्ञानले भरिपूर्ण छौ, एकअर्कालाई सम्झाउन पनि सक्षम छौ।"

सायद यो पाठले तपाईंको हृदयलाई छोएको छ र तपाईंको दिमागमा तपाईंलाई केहि पुनर्निर्देशनको आवश्यकता छ भन्ने ज्ञानलाई पुनः जगाएको छ। यो हुन सक्छ कि तपाईंको आफ्नै अन्तस्करणले तपाईंलाई सल्लाह दिएको छ। तपाईंको आफ्नै अन्तस्करणले तपाईंलाई आज पनि भन्यो, "मैले चीजहरू ठीक गर्न आवश्यक छ। मलाई पुनर्स्थापित वा परमेश्वरसँग मेलमिलाप गर्न आवश्यक छ।" Amazing Grace

#1312, Steve Flatt, May 18, 1997

एक अर्काका सदस्यहरू

"जसरी हामी प्रत्येकको एउटै शरीरमा धेरै अंगहरू छन्, र यी सबै अंगहरूको काम एउटै हुँदैन, त्यसरी नै ख्रीष्टमा हामी जो धेरै छौं एउटै शरीर बनाउँछौं, र प्रत्येक अंग अरू सबैको हो।" (रोमी १२:४)

संसारका अन्य सबै धर्महरूले सामान्यतया आफ्नो ईश्वरको रूप वा दर्शनको बारेमा कुरा गर्नेछन्। तर ईसाई धर्मको अनौठो स्थान यो हो कि जो समय भन्दा पहिले अस्तित्वमा थियो र जसले सबै चीजहरू सृष्टि गर्नुभयो उहाँ देहधारी हुनुभयो र नाजरथको येशूको रूपमा मानवको रूपमा हामी बीचमा बस्नुभयो। त्यो ईसाई धर्मको लागि आधारभूत छ, र संसारका धर्महरूमा यो जस्तो अरू कुनै पनि छैन। त्यो अवतार हो।

एक अर्थमा, येशूको अवतार प्रेरित १ मा स्वर्गमा उहाँको आरोहणसँगै समाप्त भएको थिएन। गलत नबुझ्नुहोस्, येशू स्वर्गमा जानुभयो। उहाँ परमेश्वरको सिंहासनको दाहिने हातमा विराजमान हुनुहुन्छ, र उहाँ संसारलाई नष्ट गर्न र उहाँका सबैलाई घर लैजान फेरि नआउञ्जेल उहाँ त्यहाँ बस्नुहुनेछ।

अर्को अर्थमा येशू जारी राख्नुहुन्छ। उहाँ आफ्नो शरीर, मण्डलीका अंगहरूमा बाँच्न जारी राख्नुहुन्छ। "र उहाँ शरीरको शिर हुनुहुन्छ, मण्डली।" (कलस्सी १:१८)

मण्डली ख्रीष्टको शरीर जस्तै हो भनी बाइबलले भन्दैन। यसले मण्डली ख्रीष्टको शरीरसँग मिल्दोजुल्दो छ भन्न सक्दैन। यसले स्पष्ट रूपमा भन्छ "मण्डली ख्रीष्टको शरीर हो।" त्यसैले:

मण्डली एउटा संस्था होइन, यो एउटा जीव हो।

चर्च को हो र यसले के गर्छ भनेर बुझ्नु आवश्यक छ। मण्डली एउटा संस्था होइन; यो एक जीव हो। येशु आफ्नो शरीरका अंगहरू मार्फत बाँच्न, काम गर्न र चलिरहनु हुन्छ। "त्यसैले हामी ख्रीष्टमा एउटै शरीर बनाउँछौं।" (रोमी १२:५) हामी येशू ख्रीष्टको समकालीन अभिव्यक्ति हौं, स्वयम्।

यदि नयाँ नियम ईसाई धर्मलाई यसको मौलिक अवधारणामा पुनर्स्थापित गर्न हो भने, मण्डलीलाई पुनर्स्थापित गर्नुपर्दछ र संस्थागत अवधारणाहरू हटाउनुपर्छ। हामीले छविहरू, र चर्चलाई संगठनको रूपमा हेर्ने शब्दावलीबाट छुटकारा पाउन आवश्यक छ। ख्रीष्टले स्थापना गर्नुभएको मण्डली एक जीव हो; यो ख्रीष्टको जीवित र सक्रिय शरीर हो।

ख्रीष्टको शरीरको भागहरू चर्च सदस्यता होइन

फेरि, यदि नयाँ नियम क्रिस्चियन धर्मलाई पुनर्स्थापित गर्नु हो भने, शरीरको सदस्यताको वास्तविक अर्थ के हो भन्ने मूल अवधारणालाई पुनर्स्थापित गर्नुपर्छ। म विश्वस्त छु कि तिनीहरूको उचित समझ पावलले भनेजस्तै हुनुको अर्थ के हो भन्ने बुझाइमा आधारित छ, "एक अर्काका सदस्यहरू।" ठ्याक्कै यही हो रोमी १२:५ ले भन्छ, "त्यसैले ख्रीष्टमा हामी जो धेरै छौं एउटै शरीर बनाउँछौं।"

अब त्यो शब्द, "सदस्य" को अर्थ के हो? हामी यसलाई सधैं प्रयोग गर्छौं, होइन, चर्चको सम्बन्धमा। के तपाईंले अझै आफ्नो सदस्यता राख्नुभएको छ? के तपाईं त्यो मण्डलीको सदस्य हुनुहुन्छ? हामी त्यो शब्द बारम्बार सुनेर हुर्कन्छौं। तर म तपाईंलाई सुझाव दिन्छु कि हामीले यसलाई प्रायः खराब रूपमा प्रयोग गरेका छौं। प्रायः "सदस्य" एक संगठन सन्दर्भमा प्रयोग गरिन्छ र एक जीव सन्दर्भमा होइन।

मलाई भिन्नता चित्रण गरौं। संस्थाको राम्रो सदस्य हुन के चाहिन्छ, "रोटरी क्लब, किवानिस क्लब वा स्थानीय गार्डेन क्लब भन्नुहोस्?" यसले सामान्यतया तीन चीजहरू लिन्छ:

- क) केही बैठकहरूमा भाग लिनुहोस्, सबै होइन, तर धेरैजसो,
- ख) क्लबको जुनसुकै नियम र उपनियमहरू पालना गर्नुहोस् र
- ग) आफ्नो बक्यौता तिर्नुहोस्। यो आवश्यक छ, यसरी तपाईं स्थानीय क्लब वा संगठनमा राम्रो स्थितिको सदस्य बन्न सक्नुहुन्छ।

मण्डलीमा असल स्थितिको सदस्य कसरी मानिन्छ? प्रायः प्रयोग हुने मापदण्डहरू हुन्:

- क) कति पटक उपस्थित हुन्छ?
- ख) के ऊ मापदण्ड अनुसार बाँच्छ (नियमहरू राख्नुहोस्)
- c) के उसले हरेक आइतवार मात्र योगदान गर्छ (चेक दिन्छ)। यदि जवाफ हो भने तिनीहरू सो र सो चर्चमा राम्रो सदस्य हुन्।

म विश्वास गर्छु कि धर्मशास्त्रले त्यो विचारलाई चुनौती दिन्छ। हेर्नुहोस्, तपाईं रोटरी क्लबको राम्रो सदस्य बन्न सक्नुहुन्छ; तपाईं क्लबका अरू सबैसँग नजिक र अभिन्न रूपमा बाँधिँएको बिना किवानिस क्लब वा बगैँचा क्लबको राम्रो सदस्य हुन सक्नुहुन्छ। राम्रो किवानियन वा रोटेरियन हुनको लागि तपाईं ती व्यक्तिहरूमा निर्भर हुनुपर्दैन। पावल भन्छन् कि शरीरको सदस्यता भनेको त्यो होइन। ख्रीष्टको शरीरमा प्रत्येक अंग अर्कोको हो। मलाई सुझाव दिनुहोस् कि भूमि अभ्यास क्लब सदस्यता वरिपरि धेरै चर्चहरू तिनीहरूको मण्डलीहरूमा। तिनीहरू आफूलाई "एक अर्काको सदस्य" मान्दिनन्।

यो पर्खालमा सँगै सिमेन्ट गरिएको इँटा र इँटाको थुप्रो बीचको भिन्नता जस्तै हो। इँटाको थुप्रो जोडिएको छैन। जुन उद्देश्यका लागि इँटाहरू डिजाइन गरिएको थियो त्यसको लागि कुन उपयोगी छ? इँटाको थुप्रो, वा पर्खालमा बनाइएका इँटाहरू? कुन परिदृश्यमा इँटा चोर्न सजिलो छ? धेरै मण्डलीहरूमा प्रचारकहरू र एल्डरहरू एकसाथ सिमेन्ट नगरिएका इँटाहरू थुनेर कामहरू पूरा गर्न कोसिस गर्दै र शैतान भित्र आउने र ती इँटाहरू मध्ये एउटा चोर्ने चिन्तामा दौडिरहेका छन् जब परमेश्वरले ती इँटाहरू सिमेन्ट र बाँधिँएको चाहनुहुन्छ। त्यो शरीरको विचार हो।

तपाईंले आफ्नो भौतिक शरीरको कुनै अंगलाई थाहा नदिई गुमाउनु हुन्न, के तपाईं? मलाई थाहा छ मसँग अनुपस्थित दिमागका बच्चाहरू छन्, तर मैले कहिल्यै एकलाई हेरेर भनेकी छैन, "तिम्रो हात कहाँ गयो?" "मलाई थाहा छैन, आज बिहान निस्कँदा मसँग थियो।" तर शरीरमा, सदस्यहरू यति जोडिएका हुन्छन् कि तिनीहरू झर्दैनन्, तिनीहरू हराउँदैनन्। कुरो यही हो। ईसाईहरू शरीरका सदस्यहरू हुन्। हामीलाई ख्रीष्टमा जीवित बनाउनको लागि यो आवश्यक छ।

"शरीर एक एकाइ हो, यद्यपि यो धेरै भागहरू मिलेर बनेको छ; र यसका सबै अंगहरू धेरै भए तापनि तिनीहरू एउटै शरीर बनाउँछन्। त्यसैले यो ख्रीष्टसँग छ। किनकि हामी सबै एउटै आत्माद्वारा एउटै शरीरमा बप्तिस्मा लिन्छौं - चाहे यहूदी होस् वा ग्रीक, दास वा स्वतन्त्र — र हामी सबैलाई एक आत्मा पिउन दिइएको थियो।

"अब शरीर एउटै अङ्गले बनेको छैन तर धेरैले बनेको छ। यदि खुट्टाले 'म हात होइन, म शरीरको होइन' भन्दछ भने, त्यो कारणले गर्दा यो शरीरको अङ्ग हुन छोड्दैन। शरीर। अनि कानले भन्छ, 'म आँखा होइन, म शरीरको होइन', त्यसकारण शरीरको अङ्ग हुन छोड्दैन। यदि सम्पूर्ण शरीर नै आँखा भएको भए कहाँ हुन्थ्यो र? श्रवणशक्ति हुन्छ ?यदि सम्पूर्ण शरीर कान भएको भए गन्धको इंद्रिय कहाँ हुन्थ्यो ?तर वास्तवमा परमेश्वरले शरीरका प्रत्येक अंगलाई उहाँले चाहनुभए जस्तै व्यवस्थित गर्नुभएको छ । सबै एउटै अंग, शरीर कहाँ हुने हो?जस्तै, त्यहाँ धेरै अंगहरू छन्, तर शरीर एउटै छ।

"आँखाले हातलाई भन्न सक्दैन, 'मलाई तिम्रो आवश्यकता छैन!' अनि टाउकोले खुट्टालाई भन्न सक्दैन, 'मलाई तिम्रो आवश्यकता छैन!' यसको विपरित शरीरका जुन अङ्ग कमजोर देखिन्छन् त्यसलाई अपरिहार्य मानिन्छ र जुन अंगलाई कम सम्मानजनक ठान्छौं त्यसलाई विशेष सम्मानका साथ व्यवहार गर्छौं र प्रस्तुत गर्न नसकिने अंगलाई विशेष विनम्रताका साथ व्यवहार गरिन्छ, जबकि हाम्रो प्रस्तुत हुने अंगलाई कुनै आवश्यकता हुँदैन । विशेष उपचार।तर परमेश्वरले शरीरका अङ्गहरूलाई जोडेर अभाव भएका अङ्गहरूलाई ठूलो सम्मान दिनुभएको छ, ताकि शरीरमा विभाजन नहोस्, तर यसका अङ्गहरूले एकअर्काको समान चासो राख्नुपर्छ। पीडा हुन्छ, हरेक अंगले त्यसको साथमा दुःख भोग्छ, यदि एक अंगलाई सम्मान हुन्छ भने, प्रत्येक अंगले त्यससँग आनन्दित हुन्छ।

"अब तिमीहरू ख्रीष्टको शरीर हो, र तिमीहरू प्रत्येक यसको एक भाग हो।" (१ कोरिन्थी १२:१२-२७)

शरीर सदस्यता को अर्थ को निहितार्थ।

1. सदस्यतामा निर्भरता समावेश छ।

शरीरको सदस्यताको अवधारणाले हामीलाई बुझ्न मद्दत गर्छ कि कुनै पनि क्रिश्चियन आफैले प्रभावकारी रूपमा काम गर्न सक्दैन। मलाई मेरो हात धेरै मन पर्छ। म यसलाई छुन, बिन्दु, समाप्त, लेख्न र सबै प्रकारका चीजहरूको लागि प्रयोग गर्छु। यो मेरो लागि धेरै उपयोगी छ जबसम्म यो मेरो शरीरमा संलग्न छ। तर जुन क्षण यो मेरो शरीरमा जोडिएको छैन, यो अब मेरो लागि उपयोगी छैन। वास्तवमा, यदि छुट्याइएको छ भने यो सड्न र क्षय गर्न थाल्छ।

ठ्याक्कै त्यसरी नै शरीर बाहिरका क्रिश्चियनहरू सड्नेछन्। तपाईं हरेक आइतवार भेला हुन सक्नुहुन्छ, पिउमा बस्न सक्नुहुन्छ, आफ्नो पैसा पनि दिन सक्नुहुन्छ, तर, यसले मात्र आध्यात्मिक क्षयलाई रोक्न सक्दैन। क्षय रोक्नको लागि तपाईं शरीरसँग अभिन्न रूपमा जडान हुनुपर्दछ। तपाईं जडान हुन आवश्यक छ। तपाईंसँग केहि व्यक्तिहरू हुन आवश्यक छ जुन तपाईंको बारेमा अभिन्न रूपमा चिन्तित छन्, जसले तपाईंलाई चिन्छ र तपाईंलाई नियमित रूपमा जाँच गर्दछ।

शरीरको प्रत्येक सदस्यलाई एउटा समूह चाहिन्छ जससँग उनीहरू प्रार्थना गर्छन्, व्यक्तिगत रूपमा एक-अर्कासँग साझा गर्छन्, सुन्छन्, र आवश्यकताको समयमा तुरुन्तै प्रतिक्रिया दिन्छन्, तिनीहरूसँग प्रत्यक्ष माया र पालनपोषण गर्ने व्यक्तिहरू। यदि तपाईंलाई लाग्छ कि तपाईंलाई यसको आवश्यकता छैन भने, प्रेरित पावल तपाईंसँग असहमत हुनुहुन्छ किनभने उनले भनेका थिए "आँखाले कानलाई भन्न सक्दैन, 'मलाई तिम्रो आवश्यकता छैन।' र टाउकोले खुट्टालाई भन्न सक्दैन, 'मलाई तिम्रो आवश्यकता छैन।" यसरी शरीरको सदस्यताले काम गर्दैन।

स्वतन्त्रता एक अमेरिकी सद्गुण हो, तर यो एक ईसाई सद्गुण होइन। कहिलेकाहीं हामी हाम्रो संस्कृतिमा सोच्ने झुकाव राख्छौं कि कुनै पनि कुरा जुन राम्रो अमेरिकी मूल्य हो त्यो राम्रो क्रिश्चियन मूल्य हो। अक्सर यो हुन्छ, तर कहिलेकाहीं यो हुँदैन। कहिलेकाहीं अमेरिकीहरूको रूपमा, हामी हाम्रो स्वतन्त्रताको घमण्ड गर्छौं। ईसाईहरूले धर्मशास्त्रीय स्वतन्त्रताको घमण्ड गर्नु हुँदैन, बरु हाम्रो आध्यात्मिक स्वास्थ्यको लागि परमेश्वर र शरीरमा निर्भरताको घमण्ड गर्नु पर्छ। शरीर यसरी बनाइएको छैन कि यसका सदस्यहरू एकअर्काबाट स्वतन्त्र हुन सक्छन्।

के तपाईंले कहिल्यै खराब खानाको टुक्रा खानुभएको छ? खाना साँच्चै खराब थिएन; के भयो त्यो खानामा ब्याक्टेरिया पसेको हो। एक पटक मैले कुखुराको एक टुक्रा खाएँ। जब यो मेरो पेटमा पुग्यो, ग्यास्ट्रिक जुसले त्यो कुखुरा र कुखुराको ब्याक्टेरियालाई भेट्यो। ब्याक्टेरियाले पेटमा ग्यास्ट्रिक जुसलाई भन्यो, "ओहो, कसरी गर्छौं? हामी तिम्रो लागि के गर्न सक्छौं?" ग्यास्ट्रिक जुसले ब्याक्टेरियालाई भन्यो "होइन, तिमीले बुझेनौ, हामी तिम्रो लागि के गर्न गइरहेका छौं। हामी यहाँ छौं तिमीलाई यो कुखुराको साथमा विघटन गर्न र बिस्तारै तिमीलाई कहाँ समाहित गर्न। तिमी यस शरीरको एक अंग बन्न ।" ब्याक्टेरियाले भन्यो, "अहं, होइन, होइन, म त्यसो गर्न चाहन्न। हेर म आफ्नो पहिचान कायम राख्न चाहन्छु। म चाहन्न कि तिमीले मलाई भत्काउन चाहन्छु। म जस्तो छु त्यस्तै रहन चाहन्छु।" ग्यास्ट्रिक जुसले भन्यो, "होइन, तपाईंले बुझ्नुभएको छैन, यो यहाँ वरिपरि काम गर्ने तरिका होइन; हामी सबै कुरालाई तोड्छौं ताकि हामी एक इकाई हौं, हामी शरीरको भाग हौं।" ब्याक्टेरियाले भन्यो, "होइन, तपाईंले मलाई तोड्नुहुन्न।" ग्यास्ट्रिक जुसले भन्यो, "ठीक छ, यदि हामीले तपाईंलाई तोड्यौं भने, तपाईंले शरीर छोडिदिनुहोस्।" मध्यरातको बारेमा हामीले ब्याक्टेरियालाई धेरै अप्रिय

तरिकामा बहिष्कार गर्यो।

बिन्दु देख्नुहुन्छ? शरीरमा, कि त तपाईं शरीरमा निर्भर हुनुहुन्छ, वा तपाईं छोड्नुहुन्छ। हाम्रो शरीर पूर्ण स्वतन्त्रता सहन गर्न डिजाइन गरिएको छैन। के तपाईंलाई बाइबलमा भएको स्वतन्त्र मण्डलीको कथा याद छ? यसको नाम लाओडिसिया थियो। तिनीहरूले सोचे कि तिनीहरूसँग यो पूर्ण रूपमा छ, र येशूले तिनीहरूलाई प्रकाश 3 मा भन्नुभयो, तपाईं धनी हुनुहुन्छ र तपाईंलाई कुनै चीजको आवश्यकता छैन भन्नुहुन्छ, तर म तपाईंलाई बताउन चाहन्छु कि तपाईं के हुनुहुन्छ: "तिमीहरू दुःखी, दयनीय, गरीब, अन्धा, र नग्न।" उहाँले के गर्न जाँदै हुनुहुन्छ भन्नुभयो? "म तिमीलाई मेरो मुखबाट निस्कनेछु।" मानिसहरू, हामी ख्रीष्टको शरीरमा छैनौं यदि हामीलाई एकअर्काको आवश्यकता छैन भने। यदि हामीलाई एकअर्काको आवश्यकता छैन भने, हामी शरीरमा छैनौं।

2. सदस्यताले समानतालाई जोड दिन्छ।

"जसरी हामी प्रत्येकको एउटै शरीरमा धेरै अङ्गहरू हुन्छन्, र यी सबै अङ्गहरूले एउटै काम गर्दैनन्, त्यसरी नै ख्रीष्टमा हामी जो धेरै छौं एउटै शरीर बनाउँछौं, र प्रत्येक अङ्ग अरू सबैको हो।" (रोमी 12:4-5) त्यो खण्डको सन्दर्भ रोमी 12:3 हो "किनकि मलाई दिइएको अनुग्रहले म तिमीहरू सबैलाई भन्छु: आफूलाई आफूलाई चाहिएको भन्दा धेरै उच्च नठान, बरु आफूलाई राम्रोसँग सोच्नुहोस्। परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएको विश्वासको नापअनुसारको विवेकपूर्ण निर्णय।" किन? त्यसपछि उनी भन्छन् किनभने हामी सबै शरीरका अङ्ग मात्र हौं।

के तपाईंले कहिल्यै फोक्सोको तस्वीर देख्नुभएको छ? के तपाईंले कहिल्यै कलेजोको तस्वीर देख्नु भएको छ? तिनीहरू धेरै सुन्दर छैनन्, के तिनीहरू छन्? म तिनीहरूको वास्ता गर्दिन। म धेरै बरु एक सुन्दर हात, वा एक सुन्दर अनुहार को तस्वीर हेर्न चाहन्छु। तर परमेश्वरले जानाजानी जे गर्नु भएको छ त्यो अदृश्य कम दृश्य भागहरूलाई तिनीहरूले गर्ने काम गर्न अनुमति दिनको लागि डिजाइन गरिएको हो। तपाईंलाई थाहा छ म फोक्सो भन्दा अनुहार हेर्न चाहन्छु। तर फोक्सोले काम नगरेको खण्डमा अनुहार निकै कुरूप हुन सक्छ।

केही मानिसहरू ख्रीष्टको शरीरको दृश्य अङ्गहरू सोच्छन्; अर्थात्, प्रचारक र शिक्षकहरू, शरीरका अन्य मानिसहरू भन्दा महत्त्वपूर्ण छन्। त्यसो होइन, अनुहार भन्दा बढी महत्त्वपूर्ण छैन हृदय वा फोक्सो भन्दा बढी महत्त्वपूर्ण छ। वास्तवमा दृश्यात्मक अङ्गहरूले मात्र काम गर्न सक्छ किनभने शरीरका धेरै अदृश्य अङ्गहरू सबैले आफ्नो धेरै आवश्यक कार्यहरू एकसाथ काम गरिरहेका छन्। हेर्नुहोस् शरीरका सबै अङ्गहरू महत्त्वपूर्ण छन्; त्यसैले हामी एकअर्काको ख्याल राख्छौं।

तर क्लब र संस्थाहरूले त्यसरी काम गर्दैनन्। तिनीहरूसँग पदानुक्रम, एक पेकिंग अर्डर वा पिरामिड छ। क्लबहरू यही सिद्धान्तमा काम गर्छन्। भिजिबिलिटीलाई महत्त्वको रूपमा लिइन्छ। यदि तपाईं विश्वास गर्नुहुन्न भने, केवल वार्षिक क्लब डिनरमा जानुहोस्। के तपाईं जात्रा चाहानुहुन्छ कि त्यो क्लबमा सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण व्यक्तिहरू को हुन्? यो सजिलो छ, हेड टेबलमा को छ भनेर हेर्नुहोस्। त्यो पोडियममा को उभिने छ, र कसले बारम्बार बोल्ने छ? यिनीहरू हुन् प्रमुख कहुनहरू, यिनीहरू नै प्रमुख हुन्। क्लब र धेरै संस्थाहरूमा, दृश्यता महत्त्व बराबर छ, तर एक शरीरले त्यस्तो सोच्दैन। यदि केहि छ भने, शरीरको कम देखिने भागहरू देखिने भागहरू भन्दा बढी महत्त्वपूर्ण छन्।

पावलले १ कोरिन्थी १२ को अन्त्यमा भनेका छन्, र जब पनि एउटा भाग दुख्छ, त्यो ठूलो, सानो, दृश्य वा अदृश्य होस् भन्ने फरक पर्दैन; हरेक भाग यसलाई मद्दत गर्न आउँछ।

म कल्पनाको कुनै पनि विस्तारमा काम गर्ने व्यक्ति होइन। यो धेरै वर्ष पहिले भएको थियो र म अहिले कामदार नभएको कारणको अंश हो। म बाहिर ग्यारेजमा केही हथौडा गर्दै थिए, एउटा सेल्फ राख्दै, र म त्यहाँ हथौडा गर्दै बसिरहेको थिएँ। मलाई अलिकति बेहोस भयो र मैले कील हानें। यो गलत कील थियो। यो मेरो थम्बनेल थियो। के तपाईंले कहिल्यै त्यसो गर्नुभएको छ? तपाईंले थम्बनेल फुटाउनुभयो, रगत बाहिर आउँदैछ र तपाईं सोचिरहनु भएको छ कि यो भाँचिएको छ। तपाईंले सोच्नु हुन्न वा भन्नुहुन्न, "तिमी किन मूर्ख कुरा, यो तपाईंको आफ्नै गल्ती हो। म तपाईंलाई त्यहाँ झुन्ड्याउन दिनेछु र सायद तपाईं सड्नुहुनेछ।" होइन! सबै कुराले स्नायु प्रणालीलाई हानि पुऱ्याउँछ र शरीरभरि अलार्म पठाउँछ, र लार ग्रन्थिहरूले तत्काल EMT जस्तै काम गर्दछ — खुट्टाहरू एम्बुलेन्स हुन्, तिनीहरू बाथरूममा दौडिन थाल्छन्, र आवाज साइरन हो "Owwwwww!" पूरै शरीरले भन्न थाल्छ, "सानो औलालाई मद्दत गर्नुहोस्, सानो औलालाई मद्दत गर्नुहोस्, सानो औलालाई मद्दत गर्नुहोस्।" ओह, जब यो अन्ततः शान्त हुन्छ, तपाईं भन्नुहुन्छ, "ओह, त्यो धेरै राम्रो छ, यो शरीरमा काम गर्ने तरिका हो।" म तपाईंलाई महत्त्वपूर्ण ठान्छु किनभने तपाईं मेरो हो। क्रिस्चियनहरू एक अर्काका हुन् र मन परोस् वा नहोस्, म तिमीहरूको हुँ। हामी शरीर हौं - हात र पाखुरा, खुट्टा र खुट्टा, आँखा र मस्तिष्क।

3. सदस्यताले एकताको माग गर्छ।

1 कोरिन्थी 12:12 मा पावलले भने, "शरीर एक एकाइ हो, यद्यपि यो धेरै भागहरू मिलेर बनेको छ।" अमेरिकी मानकले भन्छ, "शरीर

एउटै हो, यद्यपि यसमा धेरै अंगहरू छन्।" परमेश्वरले जानाजानी तपाईंको शरीरको डिजाइन गर्नुभएको छ। सद्भाव र घृणालाई प्रेम गर्न।

म व्यक्तिगत रूपमा यी भौतिक चित्रणहरू प्रयोग गरिरहन्छु, तर ती ती हुन् जुन मलाई राम्रोसँग थाहा छ र हामी शरीरको बारेमा कुरा गर्दछौं। केही समय अघि म बास्केटबल खेलमा थिएँ, सायद अन्तिम बास्केटबल खेल जुन मैले खेल्ने छु। म एकतर्फि जाँदै थिएँ, बायाँ खुट्टा रोपेको थिएँ र पूरै शरीर अझै बाँया जाँदै थियो, तर यो घुँडा टेकेर, निर्णय गरे, होइन।, म जहाँ छु त्यही बस्ने छु। त्यसपछि यो भयो - केहि बिग्रियो। हेर्नुहोस्, शरीरले असमानता सहन गर्दैन। शरीरले यसलाई घृणा गर्छ जब सदस्यहरू एकअर्काको विरुद्धमा जान्छन् र एकअर्कासँग लड्छन्।

ईसाईहरूको जीवनमा येशूको अवतार जारी रहोस् भन्ने परमेश्वर चाहनुहुन्छ। संसारले हाम्रो जीवनमा येशू बाँचिरहेको देखेको उहाँ चाहनुहुन्छ। शरीरमा विभाजन भन्दा छिटो वा पूर्ण रूपमा येशूको निरन्तर अवतारको उद्देश्यलाई कुनै पनि कुराले नष्ट गर्दैन। त्यसैकारण पावलले भने "शान्तिको बन्धनद्वारा आत्माको एकता कायम राख्नु हरसम्भव प्रयास गर।" (एफिसी ४:३)

एकताका लागि मिहिनेत चाहिन्छ, हैन र? शारीरिक शरीरलाई राम्रोसँग काम गर्नका लागि काम र अनुशासन चाहिन्छ। तपाईं आश्वस्त हुन सक्नुहुन्छ कि शैतान चर्चलाई निरन्तर अवतारमा बाँच्नबाट जोगाउन क्रोधित छ। के तपाईंलाई थाहा छ उसले हामीलाई कसरी बन्द गर्न खोजिरहेको छ? कोही भन्छन्, "ठीक छ, झूटा सिद्धान्तद्वारा।" हो। यदि उसले सक्छ भने उसले यसलाई प्रयोग गर्नेछ। तर मलाई सुन्नुहोस्, प्रत्येक चर्चको लागि तपाईंले झूटा सिद्धान्तमा पतन भएको देख्नुहुनेछ, तपाईंले विभाजन र विभाजनकारी आत्माले 50 लाई क्षतिग्रस्त देख्नुहुनेछ। "आत्माको एकता कायम राख्नु हामीले हरसम्भव प्रयास गर्नुपर्छ।"

के तपाईंलाई थाहा छ यसको व्यावहारिक अर्थ के हो? यसको मतलब गपशपबाट टाढा रहन हर प्रयास गर्नुहोस्। यसको मतलब यहाँ कसैको ईर्ष्या नगर्ने सबै प्रयास गर्नुहोस्। यसको मतलब शङ्का नगर्ने सबै प्रयास गर्नुहोस्। यसको मतलब यदि तपाईंलाई केहि थाहा छैन भने, सोध्नुहोस् र अनुमान नगर्नको लागि हर प्रयास गर्नुहोस्। शरीरमा कलह ल्याउने कुनै पनि कुराबाट टाढा रहने हरसम्भव प्रयास गर्नुहोस्। कुनै पनि शरीर स्वस्थ रहँदैन जो आफैँसँग लड्छ।

बहुमूल्य केही भौतिक शरीरहरू बाहिरी चीजद्वारा नष्ट हुन्छन्। बन्दुकको गोली लागेर, बम पडकिएर वा कार भत्किएर नष्ट भएका धेरै शवहरू छैनन्; त्यहाँ केही छन्, तर धेरै छैनन्। धेरैजसो शरीर कसरी मर्छ? धेरैजसो शरीर भित्रै बाहिर मर्छन्। क्यान्सर, हृदयाघात वा स्ट्रोकका कारण तिनीहरूको मृत्यु हुन्छ। धेरैजसो मानिस मर्छन् किनभने शरीर आफैँसँग युद्धमा जान्छ। यसरी धेरैजसो मण्डलीहरू नष्ट हुन्छन् किनभने शरीरका अंगहरूले एकताप्रतिको आफ्नो प्रतिबद्धताको दृष्टि गुमाउँछन्।

यसको मतलब कहिलेकाहीँ शरीरको एकतामा खलल पार्नेहरूलाई, नम्रतापूर्वक, मायालु र शान्तिको भावनामा सामना गर्न आवश्यक छ। तर शान्तिको बन्धनमा आत्माको एकता पर्याप्त महत्त्वपूर्ण छ कि पावलले भने, "तिमीहरूले यसलाई राख्नको लागि हर प्रयास गर्नुहोस्।"

संक्षेपमा, हामीले शरीरमा सदस्यता हुनुको अर्थ के हो भनेर बाइबलीय रूपमा सोच्न सिक्नुपर्छ। तपाईं तपाईंको स्तर मा व्यक्तिगत रूपमा यो कसरी गर्नुहुन्छ? निष्कर्षमा हेर्नुहोस्, हामी बन्द हुँदा दुई विचारहरू।

1. आफ्नो संलग्नता मूल्याङ्कन गर्नुहोस्

तपाईं कस्तो प्रकारको सदस्यता धारण गर्दै हुनुहुन्छ? संगठन वा जीव? शरीर वा क्लब? के तपाईंले बाइबलीय कुराको लागि आरामदायी कुरा प्रतिस्थापन गर्नुभएको छ? यदि सबैले तपाईंको सदस्यताको रूप अभ्यास गरेमा मण्डली कतिको स्वस्थ हुनेछ?

हात, खुट्टा, टाउको, कान र आँखा भएको ख्रीष्टको शरीरको रूपमा मण्डलीको बारेमा पावलको दृष्टान्तलाई हेर्दा मैले याद गरेको एउटा कुरा हो। उनी लिगामेन्टको बारेमा पनि बोल्छन्, तर उनले बोसोको बारेमा कहिल्यै केही भनेनन्। T उहाँ पवित्र आत्माले यसलाई बलियो र दुब्लो चाहनु हुन्छ र वरिपरि झुण्डिएको मात्र होइन। अब मलाई थाहा छ कि तपाईंहरू मध्ये कोही कोही हुनुहुन्छ जसले दुखित हुनुहुन्छ, र तपाईं निको हुन चाहानुहुन्छ। तपाईंलाई निको हुन आवश्यक छ तर एक समय आउँछ जब तपाईं शरीर र यसबाट बग्ने रगतले निको पार्नुहुन्छ, कि तपाईंले आफ्नो निको पार्ने भूमिका लिनुहुन्छ। तपाईं केही नगरी बसेर बस्नु हुन्न।

2. पहल गर्ने हो।

कसैले तपाईंलाई केहि गर्न सोधेसम्म मात्र पर्खनुहोस्। शरीर वरिपरि बसेर मात्र आकारमा आउँदैन, के तिनीहरू? तपाईं त्यो सोफामा बस्नुहुन्न र अचानक आकारमा पाउनुहोस्। यसले अनुशासन लिन्छ; काम लाग्छ। ख्रीष्टको शरीरमा पनि त्यस्तै छ। यो नियमित जाँच संग सुरु हुन्छ। आफैँलाई जाँच्नुहोस् र सोध्नुहोस्, "के म नै हुँ जो म बन्न आवश्यक छ? मैले कुन अनुशासन लागू गर्न आवश्यक छ?" तपाईंले अब आध्यात्मिक भोजन खानुपर्छ, आफूलाई सेवकाईमा संलग्न गरेर व्यायाम गर्नुहोस्।

यदि तपाईं क्रिस्चियन हुनुहुन्न भने, र तपाईं त्यस प्रकारको शरीरको सदस्य हुन चाहनुहुन्छ भने, परमेश्वरले के चाहनुहुन्छ भन्ने बुझ्नुहोस्। उहाँमा आफ्नो भरोसा र विश्वास राख्नुहोस्, आफ्नो विश्वास स्वीकार गर्नुहोस् कि येशू परमेश्वर हुनुहुन्छ जो शरीरमा तपाईंको पापको प्रायश्चित्त बलिदान हुन पृथ्वीमा आउनुभयो, आफ्नो पापी मार्गहरूबाट फर्कनुहोस् र तिनीहरूमा मर्नुहोस्। बप्तिस्मामा उहाँसँगै गाड्नुहोस्, उहाँलाई तपाईंलाई नयाँ सृष्टिमा उठाउन र उहाँको शरीर, उहाँको चर्चमा थप्न अनुमति दिनुहोस्। त्यो शरीर हो जसलाई ख्रीष्टले एक दिन स्वर्गमा लैजानुहुनेछ।

हुनसक्छ तपाईंलाई प्रभुमा फर्कनु आवश्यक छ, आध्यात्मिक रोगबाट पुनर्स्थापित हुनुपर्दछ र उहाँको रगतलाई पुनः पम्प गर्न आवश्यक छ ताकि तपाईं शरीरको एक सक्रिय, महत्त्वपूर्ण र निर्भर अंग बन्नुहुनेछ। हामी तपाईं त्यो बन्न चाहन्छौं। Amazing Grace #1308, Steve Flatt, अप्रिल 6, 1997